

Casa Corpului
Didactic Neamț

Anul IX, Nr. 1/
martie 2011

ȘCOALA MODERNĂ

Publicație pentru dezvoltare profesională și managerială în educație

CUPRINS

1. **Colectivul Casei Corpului Didactic Neamț- Măiestria în educație/1**
2. **Mihaela Sofronia-Educație pentru dezvoltare durabilă /3**
3. **Elena-Roxana Irina-Premiile European Language Label 2010 pentru inițiative inovatoare în domeniul predării și învățării limbilor străine/ 4**
4. **Elena Drăghiceanu-Journaliste sans frontieres /7**
5. **Gianina Buruiană -Periplu european/ 9**
6. **Carmen Corlățeanu Seminar de dezvoltare profesională Etwinning la Helsinki /11**
7. **Ana-Maria Zăloagă- Strategii de predare-învățare prin joc și teatru, Dublin, Irlanda-opportunități de formare continuă /12**
8. **Cătălina Tărcăoanu-Workshop european Pestalozzi: Auschwitz-ul și Holocaustul în contextul predării comemorării în Europa/ 14**
9. **Maria Simona Asăndulesei -Copilăria între ficțiune și realitate/ 16**
10. **Elisabeta Gabor -Printre fulgi de zăpadă și glasuri de copii /18**
11. **Domnica Vrînceanu-Pe urmele unor mari personalități /19**
12. **Ionel Alexandru Macovei-Promovarea imaginii Colegiului Tehnic prin activități realizate de "Cercul Forestierului"/21**
13. **Constantin Andone -Folosirea fișelor de lucru în lecție /22**
14. **Maricica Isciuc -Modalități diferențiate de depășire a dificultăților în însușirea limbii române în învățământul simultan /24**
15. **Elena Darie- Pseudoinstrumentele și instrumentele muzicale în educația muzicală a preșcolarilor/ 26**
16. **Mariana Vacaru- Profesorul - organizator și conducător al procesului educațional /27**
17. **Gh. Irimia -Consiliere psihologică și educațională /30**
18. **Elena-Luminița Radu-Stimularea creativității prin activitatea de lectură în clasele primare /32**
19. **Elena-Cristina Gheorghită- Aspecte privind metodologia și tehnologia instruirii /34**
20. **Luca Anca-Copilul în dificultate /37**
21. **Dănuț Ionel Rusu -Rolul tehnologiei informaționale în dezvoltarea diferitelor tipuri de inteligență/39**
22. **Maria Lăcrămioara Rusu -Hobby-urile la adolescenți-designerul vestimentar /41**
23. **Simona – Anișoara Grigoraș -Limbajul vestimentației în afaceri/42**
24. **Silviu Dragomirescu -Personalități ale istoriei românești care au realizat Unirea/46**
25. **Doina Dragomirescu-Recunoașterea internațională a dublei alegeri și a Unirii depline a Principatelor Române în 1859 /48**

**Stimați cititori și colaboratori ai revistei noastre,
Vă dorim să aveți o primăvară plină de realizări profesionale și personale!**

Echipa Casei Corpului Didactic Neamț

*Întreaga arta a instruirii constă în capacitatea de a trezi
curiozitatea naturală a minților tinere cu scopul de a-și satisface
această curiozitate ulterior.*

Anatole France

Poți învăța în patru feluri: pentru școală, pentru viață, pentru tine și pentru orșicine.

Nicolae Iorga

*Așadar, nimic să nu se învețe pentru școală, ci pentru viață, ca astfel, odată ce a ieșit
cineva din școală, să nu-i zboare nimic din ceea ce a învățat!*

Jan Amos Comenius

*Menirea firească a școlii nu e să dea învățătură, ci să deștepte cultivând destoiniciile
intelectuale în inima copilului, trebuința de a învăța toata viața.*

Ioan Slavici

*Școala are mai întâi de toate chemarea de a dezvolta interesul pentru lucruri, și numai în
linia a doua de a da cunoștințe gata. Ea nu poate avea nicidecum scopul de a da oameni sătui
de știință, ci dimpotrivă, oameni flămânzi și însetați după cunoștințe; ea n-are să dea carte, ci
dragoste statornica de carte.*

Onisifor Ghibu

Școala cea mai bună e aceea în care înveți înainte de toate a învăța.

Nicolae Iorga

EDUCAȚIE PENTRU DEZVOLTARE DURABILĂ

Profesor Mihaela Sofronia
Director al Casei Corpului Didactic Neamț

"Viitorul este momentul în care vei regreta că nu ai făcut tot ceea ce puteai să fi făcut astăzi."
Léon Tolstoi]

Durabilitatea este simplă și complicată totodată. Pe de o parte, la nivel intuitiv, înțelegem despre ce este vorba: "Să nu tăiem vaca, dacă vrem să mai avem și mâine lapte," cum zice proverbul. Pe de altă parte, ne e greu să ne închipuim o societate cu adevărat durabilă. Pentru că practic, totul ar trebuie să se schimbe, și nu în ultimul rând, noi înșine.

"Să ne închipuim că Pământul este o uriașă navă spațială. Această navă călătorește, cu oameni la bord, prin spațiu. Toate legăturile cu planeta-mamă au fost întrerupte. Nu mai există loc de întoarcere. Pasagerii trebuie să se descurce cu proviziile de hrană, apă, oxigen și energie pe care le mai au.

Cu cât crește mai mult numărul oamenilor de la bord, pe atât de mult scad și proviziile. Totodată, cantitățile de gunoi și de reziduuri cresc. Viața devine din ce în ce mai grea, aerul de respirat devine din ce în ce mai puțin.

Câțiva locuitori de pe navă intră în panică. Încep să facă profeții despre moartea care se apropie cu repeziune, ei vorbesc despre moarte prin sufocare, prin însetare, înfometare sau îngheț. Alții exploatează tot ce a mai rămas din rezervele pe ducă, ignorând avertismentul de a umbla cu măsură cu ele. Ei cred că cineva va găsi până la urmă o soluție care să îi salveze pe toți." [din: Hans-Georg Herrleben/Jochen Henrich, Thema im Unterricht 7/1997: Umweltfragen, Bundeszentrale für politische Bildung Bonn]

Întrebarea care apare frecvent este: "Ce-aș putea eu să fac?", aceasta este de cele mai multe ori reacția resemnată privind unele probleme globale precum schimbarea climei sau sărăcia. "Poți să faci ceva!", acesta este răspunsul pe care îl propune conceptul de durabilitate, "Trebuie să faci ceva, dacă mă iei în serios." Pentru că durabilitatea nu cuprinde numai - așa cum auzim de multe ori - toate nivelele - de la cel global, la cel local, durabilitatea include mai ales nivelul individual: fără strădaniile depuse de fiecare om în parte, nu se poate schimba nimic, nu se poate ajunge la o dezvoltare durabilă. "Putem oare avea încredere că vor exista suficienți oameni care să reușească să salveze lumea modernă suficient de repede?", iar răspunsurile pot fi amăgitoare. Un 'da' poate duce la egoism, un 'nu', la disperare. Este necesar să evităm aceste probleme și să ne apucăm de treabă." [Fritz Schumacher, eco-filosof și precursor al mișcării ecologiste, autorul volumului apărut în 1975, "Small is Beautiful"] Dacă avem de gând să luăm în serios conceptul de durabilitate, atunci vom vedea că trebuie să avem în vedere schimbări drastice în mai toate domeniile vieții. Nu doar obiceiurile consumatorilor trebuie schimbate, lucru care este, cu siguranță, destul de greu în sine, ci, mai mult, trebuie schimbată concepția oamenilor despre economie, societate și politică. Multe lucruri depind de reușita impunerii acestui concept și de dezvoltarea acestuia, adică de aducerea în joc a întregului său spectru și al întregului său potențial. Durabilitatea este mult mai mult decât un simplu simplu proiect tehnocrat de administrare inteligentă a resurselor. Tradiția și inovația nu mai trebuie să se afle pe poli opuși.

Un rezervor comun de valori, idei și vise înseamnă pentru noi o resursă culturală importantă.

În acest context, Casa Corpului Didactic Neamț organizează Simpozionul Internațional "Școala modernă" cu tema "Educație pentru o dezvoltare durabilă", cu următoarele secvențe:

I. Sesiune de comunicări pe următoarele teme/domenii:

1. Educație de mediu;
2. Domeniul economic;
3. Domeniul social;
4. Domeniul cultural;

5. Inițiative strategice pentru o dezvoltare durabilă (Calitatea stilului de viață; Planificarea carierei, etc.)

II. Proiecte pe tema dezvoltării durabile.

1. Diseminarea bunelor practici dobândite prin proiecte/parteneriate derulate și/sau în derulare;

2. Acordarea premiilor și mențiunilor obținute la concursul județean de produse multimedia adresat **C.D.I. – urilor: „Bun venit în regiunea mea ! Sois le bienvenu dans ma region !”**

3. **Workshop: „Sois le bienvenu dans ma region !” pe tema „EDUCAȚIEI PENTRU O DEZVOLTARE DURABILĂ”**

- prezentarea produselor multimedia premiate la secțiunea în limba franceză în cadrul concursului județean de produse multimedia adresat **C.D.I. –urilor;**

- prezentarea, în limba franceză, a produselor finale ale altor proiecte derulate în instituțiile din învățământul preuniversitar pe tema **„EDUCAȚIEI PENTRU O DEZVOLTARE DURABILĂ”;**
- discuții libere.

III. Concurs de reviste școlare și auxiliare didactice.

Elementul de noutate pe care îl aduce această ediție a Simpozionului este parteneriatul internațional cu Centrul Regional de Documentare Pedagogică al Academiei Amiens-Centrul de competență național în

educație și dezvoltare durabilă, reprezentat de domnul Dominique Lefevre. Consider ca este un prilej pentru cadrele didactice să prezinte experiențe didactice proprii, să formuleze opinii și sugestii referitoare

la optimizarea activităților în domeniul educației pentru dezvoltare durabilă și să ofere modele de bune practici dobândite prin proiecte/parteneriate derulate și/sau în derulare.

PREMIILE EUROPEAN LANGUAGE LABEL 2010 PENTRU INIȚIATIVE INOVATOARE ÎN DOMENIUL PREDĂRII ȘI ÎNVĂȚĂRII LIMBILOR STRĂINE

**Profesor metodist Elena-Roxana Irina
Casa Corpului Didactic Neamț**

mai multe decât la ediția precedentă.

Prioritati europene European Language Label 2010:

1. **Învățarea limbilor străine în comunitate** - Muncitorii, studenții străini, imigranții și turiștii ajung în comunitățile locale

Vor fi premiate proiectele care se adresează nevoilor mai multor grupuri lingvistice și care asigură o comunicare între acestea și comunitatea gazdă.

2. **Limbile străine ca pregătire pentru piața muncii** - Abilitățile lingvistice și interculturale sporesc șansele de a obține un loc de muncă mai bun. Persoanele

European Label - Certificatul European pentru proiecte din domeniul predării și învățării limbilor străine - este o inițiativă a Comisiei Europene care își propune să evidențieze și să recompenseze cele mai inovatoare și creative proiecte din acest domeniu. Lansată în anul 1998 în țările membre ale Uniunii Europene, acțiunea s-a bucurat de un real succes, fapt ce a determinat Comisia Europeană să o extindă și în țările aflate în curs

de aderare. Proiectele derulate prin Agenția Națională pentru Programe comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale se derulează cu sprijin financiar de la Uniunea Europeană, scopul lor fiind acela de a aduce mai aproape unii de alții, prin informații culturale, pe membrii comunității europene.

În România, CEL s-a acordat din anul 2002, până în prezent fiind premiate peste 70 de proiecte lingvistice. În ediția 2010 s-au primit 44 de candidaturi, cu 12%

cunoscând în mică măsură sau chiar deloc limba națională. Comunitățile trebuie să ajute aceste grupuri să aibă acces la servicii și să le asigure integrarea ușoară în viața comunitară. Cum? De exemplu, punându-le la dispoziție informațiile de baza în mai multe limbi; organizând activități care promovează limbile și culturile comunităților; folosirea celor care cunosc mai multe limbi ca mediatori culturali sau interpreți.

care cunosc mai multe limbi străine au o gamă mai largă de oferte, inclusiv în străinătate.

Prioritate națională European Language Label 2010:

Limbile străine și incluziunea socială – Prin promovarea unor metode și instrumente lingvistice adecvate se poate încuraja accesul și o mai bună integrare a persoanelor cu dizabilități pe piața

muncii, ca și schimbarea atitudinii celorlalți față de aceste grupuri vulnerabile. Comunicarea este cu siguranță o pârgie foarte eficientă în asigurarea unui cadru favorabil incluziunii sociale și poate contribui la o “accesibilizare” mai rapidă a unui mediu de lucru în care, atât categoriile de persoane cu dizabilități, cât și alte categorii de persoane implicate, își pot dezvolta cele mai diverse competențe.

Proiectele premiate cu European Language Label 2010

Premiul I

1. *Agricultural and environmental English*, Grupul Școlar Agricol „Marcel Guguianu”, Zorleni, jud. Vaslui
2. *Schüler E-Portfolios als Möglichkeiten zur Förderung von Schlüsselkompetenzen* Colegiul Economic „Ion Ghica”, Târgoviște, jud. Dâmbovița
3. *GTP – Global Teenagers Project* Colegiul Economic Buzău, jud. Buzău

Premiul II

4. *Improving European Pupils' Communication Skills by Means of New Technologies* Grupul Școlar Agricol Voinești, jud. Dâmbovița
5. *DOKEOS – Virtual Learning Environment* Colegiul Economic „Emanuil Gojdu”, Hunedoara, jud. Hunedoara

6. *Multimedia E-platform for the democratic learning of the foreign languages* Școala Oanțu, Oanțu-Pângărați, jud. Neamț

Premiul III

7. *Preventing Drug Addiction is Everybody's Problem* Grupul Școlar „Voievodul Mircea”, Târgoviște, jud. Dâmbovița
8. *Împreună* Instituția Prefectului Brăila, jud. Brăila
9. *Amazing Europe* Colegiul Național „M. Eminescu”, Botoșani, jud. Botoșani

Mențiuni

10. *Brăila seen through the eyes of teenagers* ISJ Brăila, jud. Brăila
 11. *Roads to the Roots* Școala nr. 8 „M. Kogălniceanu”, Dorohoi, jud. Botoșani
 12. *Immigrants – Past and Present. Towards better Integration?* Colegiul Național „M. Eminescu”, Baia Mare, jud. Maramureș
 13. *European Schools are Democratic Schools* Colegiul Tehnic „Matei Corvin”, Hunedoara, jud. Hunedoara
- Publicat pe site-ul <http://www.llp-ro.ro/llp.php?id=50&d=55>

Festivitatea de premiere s-a desfășurat la București, la sediul Agenției Naționale pentru Programe comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale, pe data de 4 martie 2011.

La această festivitate au participat: Leonard Orban, consilier prezidențial pe probleme

de afaceri europene fost comisar european pentru multilingvism, Lulia Deutsch reprezentanta Comisiei Europene, Augustin Mihalache, reprezentantul domnului ministru Daniel Funeriu, Monica Calotă, director ANPCDEFP, coordonatorii de proiecte și inspectorii pe probleme de programe și proiecte europene din județele premiate, precum și câte doi elevi din fiecare școală. Proiectul multilateral Comenius *Multimedia E-platform for the democratic learning of the foreign languages*

www.lang-platform.eu, derulat de către Școala cu clasele I-VIII Oanțu, comuna Pîngărați, județul Neamț, coordonat de către Elena-Roxana Irina împreună cu Doina Mătă, Vasile Corfu și Viorel Perju, a intrat în cursa pentru acest premiu în luna noiembrie 2010, obținând în luna februarie 2011 premiul II.

De la Școala cu clasele I-VIII Oanțu, au participat la festivitatea de premiere doi elevi din clasa aVIII-a Mihai Butunoi și Lucian Coșniță, domnul Vasile Corfu și doamna Elena-Roxana Irina.

Au fost premiate produsele finale ale proiectului, respectiv platforma educațională Claroline, manualele virtuale, materialele de promovare a culturii și tradițiilor românești, emisiunile televizate, articolele de presă și toată munca elevilor și profesorilor implicați în proiect.

Valoarea adăugată și universalitatea produselor finale constau în principal în caracterul lor democratic: atât platforma e-learning, manualul de bune practici și cursul suport pot fi accesate fără niciun cost și pe o perioadă nelimitată de către orice instituție de învățământ, precum și orice cetățean al lumii, care vor dori să se educe, păstrând intact

spiritul Claroline - acela de sursă liberă pentru toată lumea. Valoarea adăugată este, de asemenea, caracterul peren, aceste produse fiind o bază pe care acumulări viitoare pot fi construite. În același timp, valoarea adăugată provine din caracterul umanist, din faptul european: plurilingvismul, deschiderea culturală și receptivitatea pentru noi idei și tehnologii noi.

Elevii au vorbit despre impactul proiectului asupra elevului prin prisma platformei educaționale Claroline și prin prisma mobilităților, domnul Vasile Corfu a menționat toate beneficiile aduse cadrelor didactice, școlii, comunității iar doamna Elena-Roxana Irina a făcut o prezentare a proiectului. Elevii au gândit împreună cu echipa un film de prezentare al proiectului.

Personal, consider că singurul, adevăratul și cel mai de preț produs final care ar fi trebuit evaluat este EMOȚIA: toată emoția trăită de copii începând cu momentul în care a început acest proiect cu propoziția "Vom merge în Polonia, Portugalia, Italia", emoția primului zbor cu avionul, emoția primului pas într-o țară străină, emoția primei vorbe în limba engleză (dacă avem în vedere că mai mult de *Hello/My name is*, nimic nu le era cunoscut), emoția cunoașterii altor copii, emoția participării la altfel

că produsele de proiect se adresează, deasemenea, unui public format din persoane cu handicap, persoane izolate din cauze geografice sau socio-economice, permițându-le să-și continue formarea lor prin promovare nediscriminării și a de ore, emoția realizării filmului *O zi din viața mea la școală* sau felicitările de Dragobete. Poate ar fi trebuit evaluate toate eforturile făcute de copii pentru a construi platforma sau toate momentele în care repetau la infinit pentru a fi totul perfect la spectacole. Poate ar fi trebuit stocat undeva momentul când un preșcolar a venit cu o strachină luată dintr-un chiler al bunicului (pentru prezentarea *România-țara mea*), pentru că vrea și el să fie la "Momeniu".

Iar toate acestea încununute cu emoția trăită o dată în viață, atunci când ești laureat al unui asemenea premiu, încât două zile înainte și una după, nimeni nu era în stare să spună nimic.

Eu cred că acesta este marele câștig al proiectelor europene și aceste câștiguri sunt cele mai de preț, pentru că, în fond, toți suntem interesați de dezvoltarea copilului, prin educație permanentă, de calitate și ...de viitor. **Astfel**, se dezvoltă o atitudine pozitivă față de sine și față de ceilalți.

excluziunii. Nu în ultimul rând, valoarea adăugată provine din caracterul poliglot al platformei care dorește să formeze unul dintre cele mai importante aspecte ale viitorilor cetățeni

"Nici nu am visat vreodată să trăiesc tot ceea ce am trăit prin acest proiect și tot ceea ce trăiesc astăzi. Și nici nu am cuvinte să vă mulțumesc!" a spus elevul Mihai Butunoi.

"Poate pentru noi acest proiect este un început. Un nou început al unei noi societăți a cunoașterii" a spus elevul Lucian Coșniță

Primul proiect, primul premiu. Îl dedicăm în întregime copiilor implicați în proiect, părinților care au fost alături de noi, echipei de proiect care a "lucrat" cu sufletul și în special dedicăm acest premiu doamnei inspector Maria Ghiniță care ne-a încurajat, ne-a sfătuit, ne-a monitorizat, ne-a susținut și domnului Alexandru Miță, care este firul roșu al proiectului, care ne-a îndrumat, ne-a certat dacă a fost cazul, ne-a felicitat când am meritat și a fost alături de noi de la început până la sfârșit. Se confirmă încă o dată că lucrul în echipă dă roade, și a dat **European Language Label 2010**.

JOURNALISTE SANS FRONTIERES

Profesor Elena Drăghiceanu
Seminarul Teologic Liceal Ortodox "Sf. Gheorghe" Roman

Proiectul JOURNALISTE SANS FRONTIERES se află în plină activitate de pregătire a *schimbului de tineri* ce va avea loc în perioada 7-28 aprilie 2011. Proiectul, finanțat de către Comisia Europeană prin ANPCDEFP România prin **Programul Tineret în acțiune**, presupune o serie de acțiuni menite să stimuleze interesul tinerilor din municipiul Roman, din Mussomeli (Italia) și din Zawiercie - Kielkowicw (Polonia) pentru viața civică.

Pentru atingerea acestui obiectiv important se va desfășura o campanie mass-media despre valorile democrației, despre tradiția democratică din România, Polonia și Italia și despre încălcarea acesteia în perioada comunistă în România și Polonia. Tinerii, participanți direcți și indirecti, vor conștientiza astfel ideea că schimbarea în viața urbei lor natale este posibilă doar prin conștientizarea gravelor greșeli ale trecutului, prin evitarea acestora în practica unei implicări civice corecte și responsabile precum și printr-un exercițiu adecvat de informare a colegilor de generație despre rolul major pe care ei îl au în devenirea viitoare a orașului lor.

În Roman se va desfășura o amplă activitate de mase, cu

participarea a cel puțin 100 de tineri din liceele romășcane care vor lua parte la un minunat CARNAVAL AL TINEREȚII, la o ședință Photo Voice ce vor presupune și utilizarea ca metodă educativă interactivă a Teatrului Forum. Definit ca o formă interactivă de teatru social și civic, acesta presupune intervenția publicului în piesa ce poate fi oprită și rejucată după noi reguli și intenții, după un scurt și necesar moment de negociere a propunerilor de rol. Ideea centrală este că Teatrul Forum prezintă o situație *de urgență* dar și o intervenție spontană și angajată, a unui cetățean de obicei pasiv, în *povestea* tristă a unui oprimat aflat sub influența unui opresor. *Cum pot să procedez pentru a face posibilă restabilirea și respectarea firească a drepturilor cetățeești ale cuiva aflat într-o situație umiltoare?* Întrebarea este propusă de piesa noastră iar răspunsurile le vor da chiar cetățenii tineri, actori cu roluri adevărate în viața de toate zilele. Realul propune uneori transformarea în eroi, apărarea, fără frică și oportunism, a drepturilor civice. Este o formă de educație pentru intervenție, pentru exprimarea liberă a opiniei și a spiritului de prietenie și altruism cetățenesc.

Tinerii angajați direct în proiect, elevi din Seminarul Teologic Ortodox „Sf. Gheorghe” – Roman, au participat la ședințele de lucru ale proiectului coordonat de către Societatea Culturală Clepsidra - Roman și au realizat o piesă de Teatru Forum, *Flash*, inspirată din viața cotidiană a adolescenților care, în naivitatea și lipsa lor de spirit civic, greșesc adesea în relațiile dintre ei.

Au realizat de asemeni și un afiș al proiectului iar un reprezentant, Petru Gorbănescu, conform planului de activitate din candidatura proiectului, a participat la vizita de pregătire în avans care a avut loc între 26-28 septembrie 2010 în Mussomeli, Italia. Aici, reprezentanții celor trei promotori, **SOCIETATEA CULTURALĂ CLEPSIDRA** - Roman (România), **CULTURAL ASSOCIATION STRAUSS** - Mussomeli (Italia) și **STOWARZYSZENIE POLSKA LOCALNA** - din Zawiercie - Kielkowicw (Polonia) au perfectat planul de activități, au ales metodele de educație non-formală cele mai pertinente și au stabilit un plan de relaționare pe termen lung pentru derularea unui parteneriat viabil care s-ar concretiza prin derularea în comun a unei serii de proiecte menite să realizeze educația civică

a tinerilor din comunitățile locale pe care fiecare le reprezintă.

S-a realizat și un parteneriat important pentru proiect cu instituții locale (Ziarul de Roman, S.C. Romtel Media Consulting S.R.L., Primăria Municipiului Roman, Biblioteca Municipală *George Radu Melidon*, Seminarul Teologic Liceal Ortodox "Sf. Gheorghe" - Roman)

sau naționale: Muzeul Național de Istorie a României - București, Memorialul Sighet, Muzeul Național Peleş – Sinaia, Muzeul de Artă Ion Irimescu – Fălticeni, etc.

Și lucrurile continuă să se facă vizibile și din zi în zi mai frumoase aici, la *Journaliste sans frontieres*. Cu toții suntem convinși că ONG-urile pot reprezenta un

promotor important al educației non-formale pentru democrație și participare activă a tinerilor.

PERIPLU EUROPEAN

profesor dr. Gianina Buruiană Grupul Școlar Economic Administrativ Piatra- Neamț

Sunt o împătimită a proiectelor europene, a contactelor cu alți profesori și elevi din Europa, a cunoașterii altor sisteme educaționale, a schimburilor de experiență pedagogică, a descoperirii altor țări, cu universul lor lingvistic, peisagistic, cultural, istoric, arhitectonic, culinar, al tradițiilor și obiceiurilor.

Versailles – Franța - 1 Iulie 2010

Așteptăm în fața hotelului unde suntem cazați toți cei 20 de participanți din întreaga Europă la Workshopul Grundtvig „Articuler le theme du vegetal avec les arts du livre”. Urmează să ne întâlnim cu Aline Rutily, cercetător științific la Sorbona și organizatoarea acestui workshop, care ne-a oferit pe parcursul celor 10 zile un adevărat regal cultural francezesc. Scopul întâlnirii noastre era, ca în urma experiențelor dobândite să realizăm o carte, un fel de sinteză a tuturor celor trăite, în care să aplicăm motive vegetale, în special florale.

Am început frumoasa noastră poveste cu vizitarea Palatului și a grădinilor Versailles realizate de regele Ludovic al XIV-lea pentru a-și preaslăvi puterea și am fost auditorii directorului Osmotecii din Versailles, care ne-a prezentat o istorie a parfumurilor, având noi înșine ocazia de a mirosi parfumuri rare și demult dispărute; am vizitat binecunoscutul Musée d'Orsay, unde ne-am delectat mai ales cu minunatele opere ale impresionistilor francezi; ne-am deplasat la Givency, pentru a vizita casa și grădinile cu nuferi ale lui Claude Monet iar în aceeași zi, la Musée d'Orangerie din Paris am admirat imensele

pânze cu nuferi ale lui Monet care acoperă pereții a două săli de expoziție; am petrecut o zi în Saint Germain en Laye – orașul natal al lui Claude Debussy, la muzeul pictorului Maurice Denis, unde i-am admirat operele și am pictat noi înșine după modelul unui tablou de-al său; am vizitat muzeul Georges Pompidou, unde eu m-am simțit datoră de a da colegilor câteva explicații despre caracterul tinerei țărânce române, în fața tabloului lui Henri Matisse – „La blouse roumaine”; ne-am bucurat de o încântătoare croazieră pe Sena, etc.

Cursurile și activitățile practice s-au desfășurat la Ecole Nationale de Peisage, instituție amplasată chiar în grădina de legume a regelui Ludovic al XIV-lea (Potagerie du Roi) și activitatea s-a încheiat cu o expoziție a cărților realizate de noi. Totul a fost de neuitat... Rafinamentul și șarmul francezesc... Incontournable! Inoubliable!

Saint Julien – Malta- 1 August 2010

Are loc prima întâlnire a participanților la cursul Comenius individual « ICT for collaborative – project based teaching and learning ». Micuța, cocheta și încântătoarea insulă din Mediterana ne-a încântat cu atmosfera ei cosmopolită, cu farmecul arab al limbii malteze, cu urmele trecerii atâtor cuceritori și mai ales a vestiților cavaleri de Malta, cu ospitalitatea și exuberanța localnicilor...

La fel, participanți din întreaga Europă, profesori dornici de a ne perfecționa în domeniul informaticii, care am avut multe de învățat cu privire la instrumentele ICT pe care le putem folosi în desfășurarea actului didactic. Și în plus, multă încântare cu ocazia vizitării vechii capitale a Maltei, « Mдина », un

oraș
cetate,
sau a noii
și
modernei
capitale
La
Valetta, a
templului
neolitic
mai vechi
chiar
decât
complexul

Stonehenge și multor alte obiective turistice.

Alytus – Lituania – 27 septembrie 2010

Aici are loc cea de-a patra reuniune de proiect(după Nantes, Aguiar da Beira și Piatra Neamț), în cadrul parteneriatului multilateral “Metiers en Europe – Histoire, actualite, developpement personnel”, care a dat ocazia unor schimburi de experiență și bune practici între profesorii din cele 5

țări participante(România, Franța, Portugalia, Lituania, Cehia) și a unor întâlniri interesante între elevi. Am fost pentru 3 zile oaspeții unei școli dintr-un oraș baltic, care a încercat să ne arate ce are mai bun, începând prezentarea colectivului de profesori și continuând cu desfășurarea orelor de curs, cu servirea mesei la cantina școlii, cu spectacole de muzică și dansuri tradiționale, cu vizitarea împrejurimilor. Am vizitat apoi și

capitala Lituaniei – Vilnius, un oraș plin de mister, istorie și cultură. Ne-am impregnat de spiritul baltic, o combinație interesantă între influențele slave, nordice și poloneze...Suficient de mult pentru a mă pregăti pentru următoarea incursiune : Atena – Grecia – 7 februarie – 2011...

Toate aceste proiecte sunt posibile datorită finanțării europene a programului Lifelong Learning.

SEMINAR DE DEZVOLTARE PROFESIONALĂ ETWINNING LA HELSINKI

Profesor metodist Carmen Corlățeanu
Casa Corpului Didactic Neamț

Participarea la acest seminar de contact în perioada 12-14 decembrie 2010 a venit ca o recunoaștere a coordonării celor trei de elevi de la Colegiul Național de Informatică Piatra Neamț care au câștigat premiul I la 5 ani de eTwinning în Europa în mai 2010 realizând un videoclip. A fost o oportunitate de a cunoaște aproximativ 100 de profesori și reprezentanți ai ministerelor educației din țări europene în care se desfășoară proiecte eTwinning și de a afla informații despre Finlanda și sistemul ei educativ.

Dupa o primire oficiala deosebită, dar nu suficient de bine receptată din cauza oboselii acumulate în cele 12 ore de drum,

au urmat două zile cu ateliere animate de formatori din diferite colțuri ale Europei, prezentarea unor exemple de buna practică, atribuirea premiilor eTwinning 2010.

Am participat la atelierelor : Digital Resources, Digital Games și am avut ocazia să aflu cum pot fi învățați elevii să evalueze resursele digitale existente și să creeze jocuri educative.

Ca profesor de limba franceză am inițiat proiectul "Les jeunes en Europe" împreună cu Eva Lyngaas Enge din Norvegia și Andrea Feher din Ungaria. Ne-am propus ca obiective dezvoltarea competențelor de comunicare în limba franceză, compararea culturilor țărilor implicate și găsirea trăsăturilor

comune acestora. Cei 36 elevi implicați, câte 12 din fiecare țară, au 16-17 ani și vor comunica prin e-mail și twin space. În ceea ce privește activitățile proiectului, ne-am propus : prezentarea elevilor, a pasiunilor lor, schimb de fotografii, prezentarea sistemului educativ și a tradițiilor din cele trei țări prin intermediul unui blog.

Așadar, acest seminar de contact a fost, cu adevărat, o oportunitate de dezvoltare profesională desfășurat într-un mediu multicultural, într-o țară care are un sistem educativ cu rezultate remarcabile, o invitație de a continua activitățile desfășurate prin eTwinning.

STRATEGII DE PREDARE-ÎNVĂȚARE PRIN JOC ȘI TEATRU, DUBLIN, IRLAND - OPORTUNITĂȚI DE FORMARE CONTINUĂ -

**Profesor. Ana-Maria Zăloagă,
Colegiul Tehnic "Miron Costin" Roman, județul Neamț**

Cadrele didactice interesate de formarea continuă se bucură de sprijinul Agenției Naționale pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale prin Programul de Învățare pe Parcursul Întregii Vieți, finanțat de Comisia Europeană (www.llp-ro.ro). Astfel, de-a lungul unui an calendaristic, profesorii români pot încerca accesarea unui grant de mobilitate individuală Comenius, care să le asigure participarea la o activitate de formare continuă desfășurată în spațiul european. Participarea aplicanților în vederea obținerii unei astfel de mobilități respectă cele trei runde stabilite de Agenția Națională, respectiv 15 ianuarie, 30 aprilie și 15 septembrie.

La runda a doua, din 30 aprilie 2010, printre dascălii care au obținut un asemenea grant se numără și patru profesori care au urmat de curând un curs de formare în Irlanda, la Dublin. Țara noastră a fost, astfel, reprezentată de 4 cadre didactice din învățământul primar, gimnazial și liceal: Anița Violeta Duică (Moreni), Roxana Elena Drăghin (Bacău), Julia Kerekes (Turia, Covasna) și Ana-Maria Zăloagă (Roman, jud. Neamț, prof. la Colegiul Tehnic "Miron Costin"). La activitatea de formare

amintită au participat 11 profesori din țări precum Croația, Finlanda, Spania, Bulgaria, Irlanda și România.

Activitatea de formare la care au participat profesorii români, *Teaching and Learning Strategies using Drama and Games - Strategii de predare-învățare prin joc și teatru*, desfășurată în perioada 31.10-06.11.2010 de către Info Interacting (din Madrid), s-a dovedit a fi fertilă din punctul de vedere al achizițiilor metodologice, al stabilirii unor parteneriate cu profesori din alte țări,

demersurilor didactice în țările care au fost reprezentate la acest curs. De asemenea, cursul de formare a avut ca obiectiv dezvoltarea unor competențe care să le permită participanților-profesori să creeze unități e-learning, folosind conținut multimedia și o serie largă de resurse, prin care să stimuleze abilitățile de gândire ale elevilor. La finalul cursului, participanții au primit câte un Certificat de Mobilitate Europass. Locația aleasă de către organizatorii din Madrid (Spania) în vederea desfășurării cursului

Teaching and Learning Strategies using Drama and Games (Strategii de predare-învățare prin joc și teatru) a fost Organizația Națională a Profesorilor din Irlanda, ceea ce a permis participanților să vină în contact cu reprezentanți oficiali ai sistemului educațional irlandez. Cu prilejul acestei activități de formare continuă a fost organizată și o sesiune informativă de către conducerea organizației ce a găzduit evenimentul tocmai pentru a prezenta sistemul irlandez de educație și pentru a permite participanților să solicite ori să ofere diferite informații Profesorii care au participat la acest curs au desfășurat activități formative timp

de 7 zile, în intervalul orar 9,30-17,00, activitatea de formare fiind ținută în limba engleză. Coordonatorul activității (Ed Coussins) și asistenții săi (profesori în Belfast, actori și studenți la actorie la Trinity College din Dublin) au apelat la o diversitate de forme, metode și strategii de lucru, între care sesiunile în plen, workshop-uri, seminarii, lucrul în echipă, exerciții de ice-breaking și team-buiding. Utilizarea acestora a vizat dezvoltarea abilităților de

precum și sub aspectul diversității și schimbului cultural. Cursul *Strategii de predare-învățare prin joc și teatru* a furnizat participanților un repertoriu bogat de metode și strategii didactice moderne, iar beneficiarii vor fi elevii și, implicit, sistemele educaționale și comunitățile în care vor fi aplicate. Multitudinea de exerciții de ice-breaking, team-buiding, metodele de lucru în grup, strategiile de management al clasei – toate acestea vor asigura diversitatea și eficientizarea

comunicare verbală, nonverbală și paraverbală și s-a sprijinit pe tehnici teatrale, puneri în scenă, exerciții vocale, dialoguri inedite, jocuri etc. S-au accentuat în mod deosebit centrarea pe nevoile elevului, dezvoltarea unor competențe ale învățăcelor, cum ar fi gândirea critică și creatoare, gândirea laterală, abilitățile de comunicare, deschiderea spre alteritate, toleranța, creșterea stimei de sine.

Pe lângă evidentele achiziții de ordin metodologic, considerăm că schimbul cultural, dimensiunea interculturală, diversitatea acestei activități de formare reprezintă cel mai mare câștig al participanților. Profesori din diferite țări au colaborat pentru îndeplinirea sarcinilor de lucru, împărtășind din experiențele lor profesionale, făcând schimburi de bune practici în lumina specificului sistemelor educaționale din care provin și, în același timp, fiind adevărați ambasadori ai țărilor pe care le-au reprezentat. Culturi diferite, opțiuni pedagogice variate, metode și strategii din cele mai diverse – toate acestea au configurat

tabloul unei activități formativ-informative de mare succes, pe care un oraș cosmopolit, multiethnic și multicultural ca Dublinul le-a găzduit în ultima perioadă.

În mod firesc, această

activitate de formare continuă a profesorilor a devenit și un prilej de a stabili contacte, de a lega prietenii, relații care să stimuleze încheierea unor parteneriate între unități școlare din țări diferite. Platforma virtuală Moodle la care participanții au primit acces sprijină contactul permanent, schimbarea unor practici, a unor metode și strategii care s-au dovedit a fi rodnice în lucrul cu elevii, postarea unor informații utile, accesarea unei resurse de metode și jocuri inepuizabile. Seriozitatea cu

care au fost abordate sesiunile de formare, profesionalismul și bogata experiență a formatorilor, precum și comunicarea excelentă recomandă această activitate de formare. Pe tot parcursul mobilității, dar și în etapa pregătitoare, dascălii români s-au bucurat de sprijinul ANPCDEFP, care a răspuns cu promptitudine tuturor solicitărilor. Toate acestea conturează premisele favorabile fiecărui profesor român interesat de formarea continuă de a completa formularul de aplicație și, ulterior, de a deveni beneficiar al unei mobilități individuale Comenius (www.llp-ro.ro). Acest proiect de mobilitate a fost finanțat în cadrul *Programului de Învățare pe tot Parcursul Întregii Vieți* cu sprijinul Comisiei Europene, din fonduri gestionate de ANPCDEFP și FSE-POSDRU. Această comunicare reflectă numai punctul de vedere al autorului și Comisia Europeană nu e responsabilă pentru eventuala utilizare a informațiilor pe care le conține.

WORKSHOP EUROPEAN PESTALOZZI: AUSCHWITZ-UL ȘI HOLOCAUSTUL ÎN CONTEXTUL PREDĂRII COMEMORĂRII ÎN EUROPA

Profesor Cătălina Tărcăoanu
Colegiul Național „Calistrat Hogaș” Piatra-Neamț

În perioada 10-16 octombrie a avut loc în Polonia workshopul european **Auschwitz and the Holocaust in the context of teaching remembrance in Europe**, aflat la a cincia ediție, organizat de Consiliul Europei și Ministerul Educației din Polonia, prin programul Pestalozzi (un program al consiliului Europei pentru dezvoltarea profesională a profesorilor și a altor categorii profesionale implicate în educație. Are trei mari arii de activitate:

workshopuri

europene organizate de statele membre ale Uniunii

Europene,seminare

europene organizate de Academia Bad Wildbad și module europene pentru formarea formatorilor).

La acest schimb de experiență internațional au participat 20 de profesori din diferite țări europene (Polonia, Germania, Spania, Georgia, Slovacia, Croatia, Grecia, Cipru).

Județul Neamț a fost reprezentat de **Mihaela-Cătălina Tărcăoanu**, profesor de limba și literatura română la Colegiul Național „Calistrat Hogaș”. Tematica Holocaustului poate fi considerată o oportunitate pentru a crea o memorie comună europeană.

La deschiderea oficială care a avut loc la Institutul de Istorie al Universității Pedagogice din **Cracovia** au participat dr. **Fabienne Regard**, expert la Consiliul Europei, **Stefania Wilkiel**, reprezentantul Ministerului

Educației Naționale din Polonia și **Krystyna Oleksy**, directorul Centrului Internațional pentru Educație despre Auschwitz și Holocaust și al Muzeului Auschwitz-Birkenau. Timp de două zile au putut fi audiate diferite conferințe cu o tematică variată: *Auschwitz-ul și Holocaustul în contextul unei memorii europene; Ziua comemorării Holocaustului și a prevenirii crimelor împotriva comunității; Predarea Holocaustului în Polonia.*

Auschwitz, www.auschwitz.org.pl.

Dacă în dimineața primei zile participanții au putut audia conferința *Ocupatia germană în Polonia – Principii politice și rasiste ale politicii naziste de exterminare și realizarea ei în lagărele de concentrare de la Auschwitz*, după-amiază au vizitat Auschwitz I. Tot în după amiaza zilei de 12 octombrie, participanții au aflat despre pachetul european pentru profesori "Vizită la Auschwitz", precum și *Cum să pregătească o vizită într-un sit memorial. Oświęcim astăzi - orașul celor trei perspective* este tema unei alte conferințe. Întâlnirea cea mai emoționantă a fost însă cea cu un supraviețuitor al lagărului, **Kazimierz Smolen**.

În următoarele zile au fost vizitate expozițiile dedicate romilor, ungarilor și francezilor în Auschwitz I, colecția de artă de la Auschwitz I realizată de supraviețuitori, precum și Auschwitz-Birkenau II. Profesorii participanți au aflat cum să organizeze o vizită într-un sit memorial în contextul complexității istoriei, memoriei și simbolismului său și cum să evalueze o vizită cu elevii într-un sit memorial. *Viața înainte și după: context educațional* a fost tema colocviului de la Centrul de Studii Evreiești Auschwitz, iar *Rolul și importanța ghidului în Muzeul și situl memorial de la Auschwitz* a fost tema ultimei întâlniri (la Auschwitz lucrează 250 de ghizi, iar muzeul poate fi

Perspectivă istorică; Rolul siturilor de comemorare și a muzeelor de istorie pentru educație împotriva Holocaustului și pentru educație pentru drepturile omului în Uniunea Europeană. Pentru a conștientiza moștenirea interculturală a Cracoviei au fost de asemenea vizitate: Muzeul Fabrica Schindler, Muzeul Galicia, castelul Wawel, piața centrală, sinagoga Remuh, vechiul cimitir evreiesc, Podgórze (fostul ghetou din Cracovia) etc. Programul workshopului a inclus și trei zile petrecute la **Oświęcim** –

vizitat numai în grupuri însoțite de ghizi).
O vizită la Holocaust ar trebui să trezească întrebări (de exemplu, ce poate fi făcut pentru prevenirea crimelor împotriva comunității pentru a nu se mai întâmpla niciodată?) și nu să furnizeze răspunsuri gata făcute. Chiar dacă participarea la acest workshop a însemnat ratarea interviului pentru Gala premiilor în educație, organizată de Fundația „Dinu Patriciu” la care am fost finalist la categoria profesorul anului pentru al doilea an consecutiv (zborul cu care trebuia să ajung pe 16 în țară a fost anulat din cauza ceții), a meritat, a fost o experiență unică, atât pe plan cognitiv, dar mai ales pe plan afectiv.

COPILĂRIA ÎNTRE FICȚIUNE ȘI REALITATE

Învățătoare Asăndulesei Maria Simona
Școala de Arte și Meserii REDIU/Structura Poloboc

„Copilăria este o lume de miracole
și de uimire a creației scaldate în
lumină,
ieșind din întuneric, nespuse de nouă
și proaspătă și uluitoare.”
Eugene Ionesco

Copilăria este un tărâm magic. Nu știm când și unde începe și nu știm când și unde se termină. Ne trezim doar că numai suntem copii, că am ieșit din copilărie, uneori fără să o fi trăit pe deplin...

Copilăria este o lume fermecată, duioasă, dulce, lină, în care orice se poate întâmpla. Orice! Este vârsta la care suntem cel mai aproape de Dumnezeu și de toate tainele existenței. Ne putem întâlni oricând cu balaurul cu șapte capete, cu zgrițuroaica cea haină, putem fi vrăjitori, eroi din filme sau benzi desenate, putem vizita orice loc din lume cu ochii minții și să credem cu tărie că am fost acolo cu adevărat.

Copilăria este aidoma albinei care adună nectarul pentru a face miere. Orice copil este un trofeu pe care viața îl smulge morții în marea bătălie care durează de miliarde de ani și al cărei sfârșit nu se cunoaște încă.

Copilăria este cea mai nevinovată, cea mai îngerească, dar în același timp și cea mai imorală, cea mai adâncă și perversă vârstă a omului.

Poate cea mai puternică armă împotriva răutăților adânc înrădăcinate în inimile oamenilor este copilăria. Inocența care

însoțește această vârstă surprinde mereu prin surâs și candoare. În sufletul unui copil e atât de multă speranță și dragoste încât răbindu-l i-ai omorî surâsul.

Copiii au felul lor de a vedea lumea și sunt singurii cărora nu le este frică de viitor. Își zidesc fericirea pe visuri iar poveștile în care „binele” învinge „răul” fac parte din realitatea lor. Între imaginar și fantastic, e o

ARCHIP ȘTEFAN

clasa I

SAM .REDIU

STRUCTURA POLOBOC

lume în care copiii se regăsesc, comunică și o trăiesc din plin, e o lume unde viața reală nu se regăsește și unde orice copil poate deveni un personaj îndrăgit, poate interpreta rolurile mult visate fără a fi constrânși de ceva, dar nu numai copiii se transpun acestei lumi, ci chiar și adolescenții, maturii.

Toate gândurile mărețe, toate invențiile cu adevărat importante au izvorât din sufletul unui copil care a visat să-și depășească condiția și să impresioneze lumea demonstrând astfel că evoluția

societății depinde de ambiția visului unui copil.

Copiii mileniului trei, trăind într-o lume a vitezei, a electronicelor ce au pus stăpânire pe tot ce ne înconjoară, a făcut ca lumea veselă și plină de candoare a copilăriei, să stea ascunsă după imaginile monitorului computerului sau chiar să dispară.

Realitatea crudă în care trăim dezumanizează acea „zână” a poveștilor și basmelor reducând lumea copilăriei la o lume virtuală unde copiii preiau rolurile acelor personaje tridimensionale, iar imaginația ce ne făcea părtași la acele trăiri intense din cărțile

de povești să se transforme într-o „zână a roboților”, lăsând o incertitudine asupra faptului că, „răul” învinge întotdeauna „binele”. Cu toate acestea copiii rămân copii, își trăiesc copilăria la momentul respectiv cu bune și rele, înconjurați de dragostea părinților, bunicii, educatorilor și a celor din jur. Însă nu putem spune că toți copiii sunt privilegiați de aceste momente din viață care nu se pot uita.

Sunt copii care trebuie să lupte pentru apărarea propriilor drepturi, copii pentru care dragostea înseamnă atât de mult pentru că le lipsește. Acești copii au nevoie doar de o șansă pentru a-și demonstra valoarea. E atât de greu să ajungi la sufletul unui

copil însă e o aventură care merită într-adevăr trăită. Copiii detectează artificialitatea, minciuna și egoismul, oricât de mult ai încerca să-ți maschezi atitudinea, de aceea cu sufletul lor pur și inocent ne înnobilează pe noi cei mari făcându-ne mai buni, mai curați și plini de speranță.

Rețeta pentru o copilărie frumoasă: se pune o rază de soare, o petală de trandafir, o stea strălucitoare, o picătură de ploaie, câțiva fulgi de nea, un curcubeu, un câmp înverzit, o mare nesfârșită, cântecul duios al mamei, vorba înțeleaptă a bunicii, apoi se amestecă totul cu zâmbetul său cristalin!

Copilăria este cea mai frumoasă perioadă din viața fiecăruia, reprezentând vârsta inocenței și a candorii. Jocul și joaca sunt elemente caracteristice copilăriei, ele îi dau farmec, reprezentând o modalitate prin care copiii pot descoperi lumea înconjurătoare și totodată minunatele lucruri pe care copilăria le poate oferi. Aceste elemente se află într-o legătură foarte strânsă: prin joc, copiii descoperă lumea, iar adulții se întorc la perioada copilăriei, redescoperind cea vârstă a inocenței. Datorită acestui lucru jocul a devenit adiacent unei alte teme și anume copilăria. Ea este cea care ne trezește la viață, cea care ne înconjoară cu dragoste, care îi aduce pe maturi în jocul nevinovat al copiilor, îi face să se prindă în hora minunată și inocentă ce înconjoară planeta.

Activități desfășurate în cadrul proiectului educațional "Copilărie..joc și imaginație ,":

Copilărie - vârsta de aur...tărâm mirific al vieții;

Joc - magie a visurilor de mai târziu;

Prietenie - aripi deschise spre lumina; Zbor înalt!

1.Realizarea unei scrisori de prezentare - desenarea unei flori ale cărei petale să conțină numele,școala,anotimpul preferat,culoarea preferată..., cartea sau basmul preferat: mesaje - simbol adresat elevilor parteneri în realizarea proiectului.

2.Ne

jucăm,descoperim,construim

- construirea din zăpadă, în miniatură, a unei cetăți medievale: oameni de zăpadă, turnuri, baricade etc.

- construirea unor versuri scurte, eseuri și referate: Lumea copilăriei(M. Eminescu)

3. Activitate ecologică : Să protejăm natura (concurs Jetix)

4. Suflet deschis , inimă mare - desene pe sticla (concurs) ;

5.Prietenia – brățara de aur/Copilăria – vârsta de aur

:concurs pe echipe de ilustrații, idei versuri, aforisme despre prietenie și copilărie

Obiective specifice ,urmărite în cadrul proiectului ;

❖ Să cunoască elementele ce definesc adevărata prietenie;

❖ Să cunoască împrejurările în care pot să-și

păstreze relațiile de prietenie;

❖ Să-și exprime prin activități artistico-plastice și muzicale,sentimente ,trăiri și impresii;

❖ Să manifeste sensibilizare față de artă și de alte creații estetice (talent literar, cromatic, interpretare muzicală și dramatică)

Copilăria a fost și va rămâne cea mai de preț comoară pentru toți cei care au unde să se întoarcă.

Copilăria nu ne-o poate lua nimeni și oricând ne putem întoarce la amintirile ce stau prăfuite în sufletele noastre, atunci când simțim că totul se depărtează de noi, când suntem vlăguiți de tot ce ne înconjoară și putem spune asemenea acestor versuri:

Copilăria e-un izvor de vise

Ca minunate-le narcise

Înflorește ca un trandafir

Și ne mângâie ca un zefir.

Copilăria e-un lucru minunat,

E locul unde ne-am jucat

E timpul în care suntem fericiți,

Și de către părinți iubiți.

Viața e o grădină înflorită.

În care crește copilăria pururea dorită

E-un cânt frumos cu sunet de vioară

Ce vine cu minunata primăvară.

E primăvara vieții,

E visul împlinit.

Copilărie dragă,

Dintotdeauna te-am iubit!

GIURICĂ ALEXANDRU -
clasa I SAM REDIU-
POLOBOC

PRINTRE FULGI DE ZĂPADĂ ȘI GLASURI DE COPII

Profesor Gabor Elisabeta
Școala cu clasele I-VIII Grumăzești, Județul Neamț

În perioada 22 noiembrie 2010 – 31 ianuarie 2011 s-a desfășurat la Școala cu clasele I-VIII Grumăzești, prima ediție a proiectului educațional interjudețean „Printre fulgi de zăpadă și glasuri de copii”. Acest proiect s-a adresat copiilor din învățământul preșcolar, elevilor din învățământul primar și din cel gimnazial, dar și tuturor cadrelor didactice interesate (educatoare, învățători, profesori).

Implicarea în proiect a presupus realizarea unor filmulețe care să prezinte colinde specifice românești, realizarea de lucrări literare, plastice și practice (felicitări, icoane, desene, picturi, compuneri, poezii), toate compozițiile având tema inspirată din tradițiile, obiceiurile de Crăciun și de Anul Nou de la noi din țară sau din diferite legende internaționale referitoare la această sărbătoare

sau anotimpul iarna cu activitățile și bucuriile specifice.

Imediat după lansarea online a proiectului pe site-urile educaționale www.ccdneamt.ro și www.didactic.ro, acesta s-a bucurat de o mare popularitate atât în județul nostru cât și în celelalte județe. Astfel, la acest proiect s-au înscris, pe bază de acord de parteneriat, 85 de școli din 29 de județe ale țării. Activitățile au fost coordonate în școlile participante de un număr de 136 cadre didactice din învățământul preșcolar, primar și gimnazial. Cei 495 de preșcolari și elevi din clasele I-VIII au primit, în urma etapei de jurizare a lucrărilor, diplome pentru premiile I, II și III, mențiuni sau diplome de participare.

La începutul lunii decembrie 2010 a fost organizată, în incinta școlii noastre, o expoziție cu toate lucrările participante la proiect.

Toate aceste lucrări au fost admirate, jurizate și notate de membrii comisiilor de evaluare pe data de 21 decembrie 2010, activitatea fiind precedată de prezentarea unui spectacol de colinde și datini strămoșești de către elevii ai Școlii Grumăzești.

Partenerii proiectului au fost: I.S.J. Neamț, C.C.D. Neamț, S.A.M. Vânători-Neamț, Primăria Grumăzești, Biserica „Sfântul Nicolae” Grumăzești și dorim să mulțumim pe această cale pentru tot sprijinul acordat. Echipa de proiect și conducerea Școlii Grumăzești felicită pe toți copiii și pe toate cadrele didactice implicate în derularea activităților propuse de proiectul “Printre fulgi de zăpadă și glasuri de copii”. Sperăm într-o colaborare la fel de fructuoasă și la edițiile viitoare ale proiectului.

PE URMELE UNOR MARI PERSONALITĂȚI

Învățătoare DOMNICA VRÎNCEANU Școala Nr 1 Răucești ,județul Neamț

„Trebuie să descoperi, pe cât posibil ce îl face fericit pe fiecare elev să acționeze, ce îl interesează, ce caută, deoarece fiecare are propriul mecanism de motivare. Dacă vă înșelați asupra mecanismului de motivare înseamnă că nu-l puteți înțelege pe elev și prin orice acțiune de-a voastră l-ați putea demotiva.” (Brigitte Bouillercce, Françoise Rousseau – „Cum ne motivăm”)

Proiectul de parteneriat se va desfășura pe perioada anului școlar 2010-2011 .

Grupul țintă căruia se adresează sunt elevii din clasele a III-a de la Școala cu clasele I-VIII MĂLINI jud SUCEAVA(înv.Maricica Bîrsanu) și 27 de elevi din clasa I , 24 elevi din clasa aV-a de la Școala cu clasele I-VIII Nr. 1 Răucești, jud. Neamț.(coordonator înv Domnica Vrînceanu)

Excursia școlară

este o formă de activitate extrașcolară ce posedă însemnate resurse educative și distractive. De aceea, se consideră că, prin specificul ei, excursia vine în întâmpinarea următoarelor necesități:

- formarea unui comportament civilizat
- îmbogățirea culturii generale cu noi achiziții
- necesitatea de a te simți bine împreună și de a vedea lucruri noi (deschidere spre nou, spre cooperare)
- dezvoltarea capacității de investigare și cercetare, precum și a spiritului de observație
- stimularea dragostei și respectului pentru tradiții, obiceiuri și folclor

Obiectivul general pe care ni l-am propus este valorificarea

experienței acumulate de elevi și cadrele didactice din cele două școli

Ca **obiective specifice** vom urmări :

*Mediatizarea proiectului de către organizatori cu privire la tema și scopul acestuia;

Colaborarea între instituții prin elaborarea și realizarea unui program educativ în concordanță cu așteptările părților implicate;

Derularea excursiilor și valorificarea elementelor culturale, economice, turistice din cele două județe

Promovarea preocupărilor specifice zonelor

Promovarea prieteniei și a cooperării

Asigurarea spațiului și a resurselor umane pentru desfășurarea proiectului în cele mai bune condiții

Stabilirea de comun acord a calendarului întâlnirilor

Cooperarea cu toate instituțiile și structurile de ale căror servicii beneficiază

Realizarea unei expoziții

Elaborarea unui articol în revista școlară MUGURAȘII al grupului de lucru

CALENDARUL ACTIVITĂȚILOR parteneriatului

* Octombrie 2010 „Întâlnire cu poezia! –participare la decernarea premiilor Festivalului Național de poezie Nicolae Labiș –Mălini -înv Domnica Vrînceanu .înv Maricica Bârsanu

*„Copil ca tine a fost și el” poezii recitate de sora poetului Margareta Labiș

*8-30 noiembrie 2010 Artă și imaginație aplicații cu materiale din natură invitație participare la

concurș național organizat de Școala Nr 1 Răucești ,coordonator înv Domnica Vrînceanu

*Decembrie „La mulți ani ,prietenii!” - schimb de mesaje,urări și felicitări cu ocazia sărbătorilor de iarnă

*Februarie 2011 – Copilul în lumea cuvintelor – participarea elevilor la concurs internațional de scriere creativă organizat la Școala

Nr 1Răucești

*Aprilie 2011,, În așteptarea Învierii Domnului-„pelerinaj la M-rea Slatina

Programul zilei de 22 mai 2011
Excursie pe traseul Mălini–Răucești –Tg Neamț și împrejurimi , retur

Vizită la Școala Nr 1 Răucești, Monumentul Eroilor,Muzeul sătesc al com Răucești , Cetatea Neamțului, Casa Memorială „Ion Creangă” din Humulești, Mănăstirea Agapia - Casa Memorială Al Vlahuță , Mănăstirea Văratice Mormântul Veronica Micle , Mănăstirea Sihăstria-Mormântul pr. Cleopa Ilie ,Catedrala Sf.Teodora , Mănăstirea Neamț –Casa memorială Mihail Sadoveanu,Muzeul Mitropolit

Visarion Puiu , Muzeul „Nicolae Popa”-Târpești

Se vor selecționa materialele din activitățile desfășurate în vederea Excursie pe traseul Răucești – MĂLINI –FĂLTICENI –SUCEAVA și retur
Vizită la Școala „Nicolae Labiș „ Mălini, Casa memorială NICOLAE LABIȘ , Muzeul Apelor- Fălticeni ,Muzeul de Istorie Suceava –sala tronului ,Planetariu –Suceava,M-rea Sf. Ioan Suceava și retur .
Diseminarea proiectului se va face prin:

realizării expoziției foto , a revistei și portofoliului proiectului de parteneriat educațional.

Realizarea expozițiilor/portofoliului în cele două școli
Tehnoredactarea revistei MUGURAȘII și MĂLINUL.

Derularea proiectului este oportună deoarece școala noastră are deschidere către acest gen de activități. Prin acțiunile propuse se dezvoltă nivelul de pregătire, sentimentul apartenenței la comunitate și ușurința stabilirii de

1 Iunie 2011

contacte umane viitoare. Contextul actual din societatea românească determină promovarea de acțiuni de acest gen care să ducă la ridicarea nivelului la învățatură, socializarea copiilor și integrarea lor în comunitate.

PROMOVAREA IMAGINII COLEGIULUI TEHNIC PRIN ACTIVITĂȚI REALIZATE DE “CERCUL FORESTIERULUI”

Organizator de cerc Profesor Inginer Macovei Ionel Alexandru
Colegiul Tehnic Piatra- Neamț

Corelarea cunoștințelor teoretice cu abilitățile practice se impune ca o necesitate de prim rang în învățământul tehnic românesc. Pentru realizarea acestui deziderat este necesară îmbinarea mai multor factori cum ar fi: realizarea de parteneriate cu agenții economici de profil, flexibilizarea programului de instruire practică în scopul participării la activitățile productive ale acestora, efectuarea unor activități pentru dezvoltarea abilităților tehnice și practice complementare programei școlare.

În spiritul celor enumerate la nivelul Catedrei de Silvicultură din Colegiul Tehnic Piatra Neamț a apărut ideea organizării “**Cercului Forestierului**”. Participanții la activitățile acestui cerc sunt în prezent:

- elevii de nivel liceal, specializarea tehnician în silvicultură și exploatare forestiere
- elevii de nivel postliceal – specializarea tehnician silvic
- elevii de nivel liceal- alte specializări

Pe viitor ne propunem cooptarea la activitățile cercului a elevilor de nivel gimnazial iubitori de natură precum și a unor cadre didactice interesate de activități transdisciplinare.

Ce obiective urmărim prin activitățile cercului?

Dobândirea de competențe și dezvoltarea abilităților practice în domeniul silvic

Cunoașterea și protejarea florei forestiere

Cunoașterea și protejarea faunei

Întreținerea și utilizarea fierăstraielor mecanice

Utilizarea hărților semnale amenajistice și orientarea în teren

Efectuarea de cubaje

Amenajarea unor spații verzi

Participări la acțiunile de întreținere a ariilor protejate

Efectuarea de plantații

Comunicări de specialitate în cadrul unor simpozioane

Promovarea imaginii Colegiului Tehnic Forestier la nivelul comunității

Crearea din rândul elevilor a unei echipe abile și competente precum și promovarea acestui spirit de echipă

Evident multe din obiectivele propuse nu sunt realizabile fără sprijinul principalilor parteneri ai Colegiului Tehnic Piatra Neamț: Direcția Silvică Neamț, Primăria Piatra Neamț, Agenții economici din domeniul forestier și sperăm pe viitor alte școli sau colegii

Forma actuală a “**Cercului Forestierului**” este o continuare a activităților de același gen

organizate la nivelul Colegiului Tehnic Piatra Neamț în anii trecuți. Adeseori, elevii membri ai cercului au sprijinit concursurile și competițiile școlare. În acest sens amintim faptul că elevii participanți și premianți la etapa națională a Olimpiadei de Silvicultură și a concursului pe meserii calificarea “pădurar” au fost sau mai sunt membri ai acestui cerc.

În anul școlar 2009-2010 elevii membri ai cercului au contribuit la realizarea logistică a

„Concursului pe meserii, calificarea pădurar”- Etapa națională găzduită de Colegiul Tehnic Piatra Neamț, amenajând spațiul verde din incinta

Colegiului, inscripționând semnele amenajistice pe arbori, procurând material săditor și pregătind patul nutritiv necesar plantării puieților de rășinoase.

Activitățile cercului se desfășoară atât în cabinetele de silvicultură și vânătoare din incinta Colegiului Tehnic cât și în zonele forestiere din imediata vecinătate a acestuia: masivul Cârloman și Cozla. De asemenea au loc vizite în scopul îmbogățirii cunoștințelor despre floră și faună. Recent, elevii membri ai cercului au vizitat Muzeul de Științele Naturii din Piatra Neamț studiind atât colecțiile de faună autohtonă dar și expoziția de reptile exotice organizată de muzeu.

FOLOSIREA FIȘELOR DE LUCRU ÎN LECȚIE

Profesor CONSTANTIN ANDONE

Grupul Școlar Economic Administrativ Piatra- Neamț

Este unanim recunoscută în activitatea didactică importanța pe care o are munca independentă prin folosirea fișelor de lucru în instruirea și educarea elevului. În cadrul acestei activități independente elevul se folosește de manual, de cercetarea unor documente, de observarea unor ilustrații, materiale din natură, a unor fenomene; completarea unor rebusuri, desenarea unor hărți geografice, scheme, executarea unor experiențe sau lucrări practice și în cele din urmă rezolvarea sarcinilor înscrise în fișele de lucru. Această activitate nu trebuie să se desfășoare din întâmplare sau la întâmplare, ci pe baza unor cerințe formulate fie de autorul manualelor, fie de profesor, sau chiar de către elevi. Aceste mijloace de instruire se folosesc după cum a demonstrat practica pedagogică, de către elevi pentru dobândirea cunoștințelor, pentru consolidarea acestora în formarea unor deprinderi, precum și pentru educarea unor procese intelectuale. Forma în care se desfășoară munca independentă este diferită. Profesorul o practică în funcție de: scopul vizat, materialul existent, numărul și nivelul intelectual al elevilor, de forma de activitate folosită. Munca independentă se poate desfășura individual, sau în colective mici. Activitatea pe grupe de aceeași putere de muncă intelectuală are loc atunci când materialul de cercetat sau cu care se fac experiențe este în număr mic și nu se poate distribui fiecărui elev. Munca în grup cere însă ca toți elevii clasei să execute aceeași activitate, ca toți elevii din cadrul grupului să fie activați fără ca unii să monopolizeze toate activitățile ce urmează să se desfășoare. În raport cu scopul vizat, munca independentă poate fi clasificată astfel: pentru dobândirea cunoștințelor, pentru fixarea unor deprinderi, pentru

dezvoltarea unor procese intelectuale, pentru verificarea și evaluarea cunoștințelor predate. Ea se adresează tuturor elevilor, atât celor foarte dotați, cât și celor slab dotați din punct de vedere intelectual. De asemenea, fișele se aplică atât celor care și-au însușit toate cunoștințele predate, cât și celor care au goluri în cunoștințe. Am văzut în practica pedagogică cum prin munca independentă se folosesc diferite tipuri de fișe de lucru aplicate în diferite momente ale lecției. Se corectează de profesor, se pun și note, se anunță sau nu rezultatul obținut în urma corectării acestora. Și cu asta gata, s-a încheiat această evaluare parțială sau sumativă realizată prin sistemul fișelor de lucru. De ce oare? De ce oare se aruncă aceste fișe? De ce nu se înregistrează de către profesor fiecare notă obținută pe obiectele de studiu pe diagrama de progres școlar? De ce nu se arată părinților copiilor și rezultatul acestor modalități de lucru? Poate numai așa se va ajunge la o evaluare măsurată corect de către dascăl, reușind să-și dea seama ce știe și ce nu știe fiecare elev din materia parcursă. De ce nu se iau în considerație notițele obținute de pe acestea în stabilirea definitivă a notei pe care o trece în catalog la obiectul respectiv? Atunci cu ce scop le dăm, să ne aflăm în treabă că suntem moderniști și că folosim fișele de lucru?

Indiferent ce fel de fișe dăm elevilor și la ce obiect, ele trebuie corectate și notate, iar rezultatele înregistrate imediat pe diagrama evaluării fișelor de muncă independentă. Spre exemplificare vă prezentăm câteva fișe de muncă independentă:

- **Fișă de dobândire de cunoștințe** întocmite de profesor în

vederea însușirii unor cunoștințe prin munca proprie (se aplică metoda învățării prin descoperire). Acest tip de fișe se poate folosi la toate obiectele de învățământ, dar nu are aceeași eficiență. Fișele au cerințe unice care se adresează tuturor elevilor din clasă, indiferent de pregătire sau potențe intelectuale. Cerințele sunt formulate în așa fel încât să conducă gândirea elevilor de la simplu la compus, de la concret la abstract pentru formularea unor definiții și legi.

- **Fișe pentru fixarea și consolidarea cunoștințelor.**

Asemenea fișe se folosesc atunci când în manuale nu sunt teme pentru scopul propus. Manualele de matematică conțin numeroase exerciții alcătuite în mod progresiv pentru fiecare lecție predată. Dacă la o lecție oarecare se găsesc în manual asemenea teme atunci nu se mai întocmesc fișe, și va fi suficient să se indice elevilor exercițiul și pagina, iar profesorul va supraveghea executarea sarcinilor independente ținând cont de următoarele: individualitatea lucrării, corectitudinea conținutului, înlăturarea eventualelor deficiențe de învățare; ce anume nu stăpânește elevul?; ce anume a învățat greșit?; rapiditatea cu care lucrează (încadrarea în timp); formarea deprinderilor propuse de profesor; educarea anumitor procese intelectuale sau particularități psihice care nu sunt la înălțimea cerințelor învățământului sau a clasei respective. Cu această ocazie se face și aplicarea în practică a noilor cunoștințe. Astfel, la matematică, se pot da spre rezolvare și probleme al căror tip de rezolvare este cunoscut de elevi.

În fixarea sau consolidarea cunoștințelor, nu toți elevii se prezintă la fel. Unii sunt mai rapizi în gândire, înțeleg sau lucrează mai repede, cu mai multă ușurință, în timp ce alții

pricep mai greu, lucrează mai încet sau au nevoie de mai multe exerciții pentru fixarea ori consolidarea cunoștințelor sau pentru formarea unor deprinderi. Profesorul va trebui să cunoască perfect pe fiecare elev și să fie pregătit cu fișe pentru fiecare caz în parte. Unele dintre fișe, vor constitui lucrări suplimentare pentru elevii care înțeleg și lucrează mai repede. Activitatea muncii independente cuprinsă în fișele suplimentare va avea un grad mai mare de dificultate, pornindu-se în mod gradat. Fișele destinate elevilor cu ritm de lucru mai greoi vor cuprinde mai multe exerciții de același fel spre a consolida cu adevărat cunoștințele transmise prin lecții de dobândire. În fișele întocmite pentru consolidarea cunoștințelor nu se va neglija acțiunea de dezvoltare a gândirii.

- **Fișe de recuperare.** Este știut de către profesori că sunt unii elevi care rămân în urmă la învățatură datorită unor factori de ordin psihologic sau social. Așa spre exemplu sunt unii elevi care rămân în urmă la învățatură din cauza absențelor provocate de o boală, alții care rămân în urmă din cauza unor absențe nemotivate de la ore (lipsa de supraveghere a părinților, atitudinea greșită a unora față de școală, chiul etc.). Mai sunt elevi care în timpul lecțiilor nu se pot concentra asupra muncii din motive diferite: oboseală din cauza supraîncărcării, a unui program zilnic întâmplător – petreceri în familie, televizor etc.; a trezitului prea de dimineață; a unui orar nepsihologic întocmit; a unor boli etc.

În funcție de acestea, profesorul își va întocmi fișe care nu vor fi altceva decât fișe pentru învățarea, pentru

fixarea sau consolidarea cunoștințelor. Singura deosebire constă în forma de lucru pentru fiecare caz în parte căruia i se adresează. Astfel, pentru elevii slab dotați fișele se vor formula după procedeul programării căutându-se ca, pe baza „pașilor mărunți”, aceștia să obțină o noțiune nouă, să-și formeze o deprindere. Pentru elevii buni, fișele vor cuprinde exemple variate și vor fi întocmite la un nivel corespunzător dezvoltării lor, cu sarcini care necesită un efort mai mare de gândire.

- **Fișe folosite ca teme pentru acasă.** În unele situații profesorul este nevoit să folosească fișele pentru teme date acasă elevilor. Cauzele care duc spre această situație sunt următoarele: absența din manual a unor exerciții legate de lecția respectivă; temele din manual nu sunt diferențiate, în raport de nivelul intelectual al elevilor; unele teme nu sunt suficiente pentru consolidarea unor cunoștințe sau a unor deprinderi; unii elevi necesită un supliment de teme, de un anumit nivel. În această situație se va avea în vedere evitarea supraîncărcării elevilor.

Fișe pentru verificarea cunoștințelor. Asemenea fișe se folosesc cu scopul: de a câștiga timp, de a înlătura influența unor colegi în rezolvarea temei date; de a face o verificare a cunoștințelor din cadrul unei teme sau capitol; de a cuprinde într-un timp scurt o verificare cât mai amănunțită; un volum cât mai mare de cunoștințe. Condițiile pe care trebuie să le îndeplinească conținutul fișelor de control sunt următoarele: toate să aibă același grad de dificultate în rezolvare; să respecte programa; să aibă un scop precis (ce anume verific: cunoștințe, deprinderi formate, raționamente?); să aibă un sistem precis de notare (barem) spre a se

înlătura subiectivismul. Fișele pentru verificarea cunoștințelor pot constitui o verificare din lecția de zi, dintr-un capitol ori o temă sau din întreaga materie parcursă într-o anumită perioadă de timp mai lungă sau mai scurtă. Asemenea fișe se mai numesc și teste docimologice.

Verificarea fișelor folosite de elevi. Fișele de muncă independentă ale elevilor trebuie întotdeauna verificate. Formele de control sunt în funcție de scopul pe care l-am urmărit.

1. Fișele care se referă la dobândirea cunoștințelor se verifică în timpul de elaborare a răspunsului sau cercetării, când se și dau îndrumări.

2. Fișele care se referă la felul în care elevii au înțeles lecția nouă se verifică în perioada activității elevilor fără ca să se intervină. Profesorul va nota ce n-au înțeles corect. Cu acești elevi va lucra suplimentar.

3. Fișele destinate fixării sau consolidării cunoștințelor se verifică în perioada activității desfășurate de elevi. În momentul în care profesorul observă o greșeală la un elev îl ajută să remedieze imediat, lucrând cu el până ce aceasta va fi înlăturată. În felul acesta se înlătură însușirea greșită a lecției sau a unei părți din ea.

4. Fișele pentru verificarea cunoștințelor sunt lucrări de control a căror notare se face pe baza unui punctaj dinainte stabilit în funcție de scopul vizat. Pe baza acestui punctaj notarea este absolut obiectivă.

MODALITĂȚI DIFERENȚIATE DE DEPĂȘIRE A DIFICULTĂȚILOR ÎN ÎNSUȘIREA LIMBII ROMÂNE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SIMULTAN

Profesor. Maricica Isciuc
Școala cu clasele I-VIII Români Structura Siliștea nr. 3

Școala, ca instituție socială și-a exersat întotdeauna menirea pe care i-a conferit-o societatea care a creat-o, de a forma tânăra generație în funcție de nevoile acesteia.

Fiecare copil este diferit, acest lucru fiind ceea ce îl face să fie special. Există câteva lucruri esențiale, comune tuturor copiilor, toți au nevoie de dragoste, de securitate, hrană bună și exercițiu. Fiecare copil are nevoie să se simtă protejat și acceptat; are nevoie ca ceilalți să-l placă. Toți copiii cresc și se dezvoltă după același model. Ceea ce diferă este ritmul personal al fiecăruia. Realizarea obiectivului primordial al educației primare acela de a permite fiecărui copil să-și urmeze drumul său personal de dezvoltare și creștere impune tratarea lui diferențiată și individualizată.

Întreaga perioadă a școlarizării tinerilor de la grădiniță până la absolvirea liceului este marcată preponderent, de realizarea obiectivelor ce vizează educarea limbajului. Limbajul rămâne o marcă de reprezentativitate intelectuală pentru oameni, iar calitatea vorbirii și a scrierii mărturisește despre înzestrările cognitive, afective, intelectuale, estetice ale interlocutorilor.

De altă parte, limbajul este un instrument de achiziționare orală sau prin scris a majorității informațiilor din orice domeniu de specialitate. Limbajul își definește teritoriul sub câteva coordonate: în educarea spontană a vorbitorilor, în cultivarea riguroasă a normelor lingvistice, sub forma achizițiilor de competențe normative.

În învățământul primar din mediul rural funcționează și clase cu predare simultană. Această formă de activitate este determinată de numărul mic de elevi pentru

constituirea claselor și de faptul că există localități izolate, cu puțini locuitori.

În orice clasă există cel puțin două categorii de elevi, înalt abilitați, capabili de performanță și elevi cu dificultăți de învățare. Pentru mine prezintă interes în mod deosebit copiii cu dificultăți de învățare. De ce prezintă dificultăți? De ce nu reușesc să parcurgă programa odată cu ceilalți elevi?

Învățătorul constată, de obicei, că acești copii, fie provin din familii dezorganizate, fie intervin și alți factori școlari, cum ar fi predarea în condiții simultane. Ce trebuie să facem cu ei? Cum îi putem ajuta să fie și ei utili societății?

Pentru a acorda copiilor care frecventează învățământul simultan, șanse egale de dezvoltare cu ale celorlalți, ar trebui să intervenim cu schimbări, astfel încât:

- demersul didactic să fie organizat în funcție de nevoile și interesele acestora;
- timpul petrecut la școală să fie folosit eficient

În continuare, voi prezenta un mănunchi de strategii aplicate de către mine la clasa I la disciplina Limba și literatura română în urma aplicării testului inițial și a testelor pentru stabilirea vârstei lingvistice a elevilor.

În urma aplicării testului inițial la clasa I s-a constatat că elevii se diferențiază prin gradul de dezvoltare al proceselor cognitive, intelectuale, că au experiență de cunoaștere diferită, deci vârsta lor lingvistică este diferită. Acești elevi provin din familii numeroase și dezorganizate care nu au frecventat grădinița. Acești elevi (50%) nu pronunță corect sunetele limbii române, nu identifică vocalele într-un cuvânt dat, nu cunosc literele.

Primul pas în introducerea factorului de progres a fost

proiectarea unui program de intervenție personalizat continuând cu informarea părinților despre rezultatele obținute în urma testării inițiale și solicitarea unui program de lucru suplimentar la școală. Întrucât la școală petrec doar patru ore timp în care elevii învață să socializeze, își îmbogățesc vocabularul și își dezvoltă o multitudine de competențe, acest timp este insuficient pentru atingerea obiectivelor mai ales că se lucrează și în condiții de simultan iar cele 50 de minute trebuie distribuite în mod echilibrat la cele două clase, I și a III-a.

În perioada prealfabetară, când în lecțiile de limba română se pune accent pe comunicarea orală, dezvoltarea auzului fonematic, pronunția corectă a sunetelor, am insistat diferențiat pe pronunțarea corectă a diftongilor, triftongilor, grupurilor bi și triconsonantice, formularea de răspunsuri sub formă de propoziții, identificarea culorilor având ca suport obiecte din mediul înconjurător. În continuare, voi prezenta un set din multitudine de exerciții aplicate elevilor cu dificultăți de învățare în perioada prealfabetară.

Unitatea de învățare:
Propoziția, cuvântul, silaba, sunetul

TEMA: Propoziția alcătuită din două și trei cuvinte

Sarcini de lucru:

- ❖ Alcătuirea de propoziții despre: mama, tata, bunicul, bunica, frați, surori;
- ❖ Formarea de propoziții adevărate, înlăturând ce e nepotrivit;
- ❖ Joc: Care este propoziția adevărată? Corectarea propoziției greșite;
- ❖ Construirea de propoziții despre fiecare imagine;

- ❖ Completarea unor propoziții;
Tema: Cuvinte formate din una, două și trei silabe
- ❖ Despărțirea în silabe a cuvintelor;
- ❖ Reprezentarea prin liniuțe a silabelor unui cuvânt;
- ❖ Identificarea cuvintelor formate dintr-o silabă, din două silabe, respectiv trei silabe;
- ❖ Pronunțarea corectă a unor cuvinte, enunțuri;

TEMA:

Sunetele a, e, i, o, u, s, r, z, l

- ❖ exerciții de gimnastică facială;
 - ❖ Jocuri cu onomatopee;
 - ❖ Identificarea sunetului inițial.
- La sfârșitul perioadei preabecedare am aplicat un test pentru a observa nivelul de progres

mai ales al elevilor ce au întâmpinat dificultăți de învățare. În urma prelevării rezultatelor am constatat că s-a produs o ameliorare semnificativă în atingerea obiectivelor propuse.

Din analiza comparativă a rezultatelor testului inițial cu rezultatele testului al doilea se observă un progres în activitatea de limba română la clasă. Testele și fișele utilizate pe parcursul perioadei preabecedare au relevat foarte clar punctul de plecare, randamentul și progresul făcut față de începutul anului școlar.

Strategiile de recuperare și dezvoltare prin metode active au dus la o evidentă creștere a implicării tuturor elevilor în activitatea din timpul lecțiilor ceea ce a determinat

înregistrarea de progrese individuale școlare.

Așadar, tratarea diferențiată are rolul său bine stabilit și indispensabil în procesul instructiv-educativ.

Bibliografie

1. CEGA, E., *Formarea deprinderilor de muncă independentă în condițiile desfășurării activității la clasele simultane*, Revista Învățământului primar nr. 6-7, 1995
2. MOISE, E., *Activitatea didactică în condițiile conducerii simultane* (I,II), Revista Învățământ primar, (I) nr.6-7, 1994, (II) nr. 1-2, 1995
3. NUȚĂ, Silvia, *Metodica predării limbii române în clasele primare, vol. I-II*, Editura Aramis, 2000

PSEUDOINSTRUMENTELE ȘI INSTRUMENTELE MUZICALE ÎN EDUCAȚIA MUZICALĂ A PREȘCOLARILOR

Profesor învățământ preșcolar
Elena Darie- Grădinița cu P.P.nr.5 – Piatra- Neamț

În cadrul activităților de educație muzicală cu preșcolari, un principiu important este acela de a prezenta obiectul studiului în realitate. De aceea, este important ca toți copiii să facă experiențe cu instrumente muzicale sau cu pseudoinstrumente. Încă de la începuturi, experiența ne-a demonstrat că educația muzicală elementară este condiționată de folosirea instrumentelor muzicale. Pseudoinstrumentele des uzitate în cadrul activităților de educație muzicală sunt: sucitorul, linguri de lemn, bețe, tamburina, cutii hârșăitoare, chei zornăitoare, pahare rezonatoare, cutii rezonatoare, moriști de hârtie. Din inventarul instrumentarului Orff folosim frecvent: triunghiu, blocuri de lemn, claves, castaniete, temple blocks, maracas, instrumente cu clopoței, toba cu talgere, plăcuțe sonore, agogo bells. La grădiniță, folosim instrumente ritmice care sunt la îndemâna lor și necesită o mânăuire simplă și care se învață ușor. Începem cu părțile rezonatoare ale corpului: bătăi din palme, lovire cu palmele peste coapse sau genunchi, pocniri ale degetelor, tropăituri cu picioarele; se adaugă apoi instrumente ritmice simple ca: clopote, zurgălăi, tobițe de diferite mărimi și forme. Fiind în asentimentul ideilor lui Carl Orff dorim o educație muzicală și corporală bazată pe evoluția copilului, iar această muzică să fie simțită și trăită. În accepțiunea lui Orff, această muzică numită „elementară” include ritmul, corpul, limbajul, cuvintele, instrumentele. Orff o definește astfel: „Muzica elementară nu este niciodată numai muzică, ci formează o unitate cu mișcarea, dansul și vorbirea. Este muzica pe care o face fiecare pentru el însuși, în care fiecare ia parte nu numai ascultând ci și participând. Nu utilizează forme mari și nici structuri arhitectonice mari, ci utilizează forme secvențiale mici „ostinato și rondo”¹. Primul instrument al muzicii

elementară este percuția corporală: corpul, expresia corporală.

Pentru Orff vocea umană, mâinile și picioarele sunt o grupă importantă de instrumente. În lucrarea sa „Orff – Schulwerk” – instrumentele naturale sunt denumite „instrumente ale corpului” sau „gesturi sonore”. Dintre acestea se desprind patru categorii în funcție de partea de corp care e întrebuințată: bătăi de palme; b. bătăi cu mâinile pe coapse; tropăituri cu picioarele; pocniri din degete.

Aceste gesturi sunt instinctive și capabile să traducă în experiență fizică impulsul ritmic, prin reacții motorii comandate de activitatea cerebrală. Aceste gesturi sonore pot fi folosite frecvent cu rezultate remarcabile obținându-se efecte sonore variate și îndrăgite de copii.

În concepția lui Orff, instrumentul înseamnă prelungirea corpului omenesc, a mâinilor și picioarelor care mai întâi ele însele sunt folosite ca instrumente muzicale, iar apoi instrumentele confecționate sunt integrate și ele mișcării ritmice a corpului. Acestea se pot mânui ușor, nu necesită cunoștințe speciale și nici studiu continuu pentru ca ele să-și îndeplinească rolul în educație. După nu prea multe exerciții toți copiii vor reuși să producă sunete închegate. După astfel de exerciții, rezultatul sonor este satisfăcător, ceea ce le face foarte multă plăcere copiilor și le trezește sentimentul de curiozitate în a experimenta și alte combinații de sunete. Este important de reținut că stăpânirea instrumentului la grădiniță nu este un scop în sine; instrumentul reprezintă un mijloc didactic cu ajutorul căruia se realizează educația muzicală în etapa de inițiere muzicală. Atunci când avem de învățat o melodie putem să acompaniem sau să completăm melodia, cu ajutorul instrumentelor simple. Acestea pot fi mânuite de un singur copil sau de un grup și prin atractivitatea pe care o prezintă, prin însăși prezența lor aduc interpretării

un plus de culoare sonoră și de forță de sugestie. Instrumentele muzicale folosite explorează o gamă largă de sonorități, cu nuanțe și timbre diferite, în combinații variate, o polifonie în care are fiecare rolul său. Ca formă de comunicare umană, mișcarea, cântul și textul formează o unitate de nedespărțit în viața copilului. Atunci când copilul mânuiește obiectele sonore i se dezvoltă capacitatea acestuia de a se exprima prin gesturile realizate și de a face implicit muzică. Prin tot ceea ce acționează se stimulează gândirea independentă și fantezia creatoare. Se poate afirma că, fiecare copil posedă cel puțin una din laturile dotării muzicale care poate fi dezvoltată prin exercițiu. Educația în grup și tot ceea ce primește ca sarcini muzicale diferențiate, ajută la integrarea fiecărui copil potrivit posibilităților sale. Un aspect important este acela ca muzica să fie prezentă în viața lor nu doar sub formă de audiție, ci chiar copiii înșiși să participe la nașterea ei. Cunoaștem că această muzică, produsă de preșcolari, dar ea înseamnă punctul de plecare în a se exprima pe sine prin folosirea strigătelor, versurilor, rimelor, cântecelor din folclorul copiilor acompaniate cu obiecte sonore. Atunci când își însușesc cântecele și jocurile muzicale, copiii învață să și opereze cu elementele limbajului muzical, să le folosească și astfel să-și creeze propriul repertoriu. Folosirea instrumentelor de percuție, în grădiniță, ajută copilul în dezvoltarea sa muzicală, fiecare dezvoltându-se în ritmul lui, chiar și pe cei de care se spune că sunt fără talent propriu-zis iar pe cei dotați îi va pune în valoare. Nu doar copiii, ci și educatoarea poate folosi instrumente pe care le va mânui în diferite situații, cum sunt: xilofon, blockflöte, vioară, sintetizator sau chitară, pentru acompaniament.

PROFESORUL - ORGANIZATOR ȘI CONDUCĂTOR AL PROCESULUI EDUCAȚIONAL

Profesor inginer Vacaru Mariana
Colegiul Tehnic” Danubiana” Roman

Didactica modernă și teoria educației, militează deopotrivă pentru creșterea rolului elevilor în procesul propriilor lor formări, rolul conducător al profesorului în activitatea educațională rămâne un fapt real. Schimbările înregistrate până acum nu fac decât să sporească rolul activ, formativ, de organizator și conducător, al profesorului în activitatea de pregătire a tinerelor generații pentru muncă și viață.

Pregătirea și specializarea profesorului în activitatea didactică și educativă îl îndreptățește să devină proiectantul, organizatorul și conducătorul principal al operei de formare a personalității elevilor.

Profesorul, fiind cel care cunoaște modelul de personalitate ce trebuie format într-o etapă dată, care înțelege mecanismul complicat al construirii personalității, care stăpânește tehnologia activității educaționale, care posedă aptitudinile necesare conducerii unui colectiv și priceperea organizării vieții acestuia, este firesc să fie principalul specialist și participant la opera educativă. Aceste calități îl îndreptătesc pe profesor să fie conducătorul procesului educativ.

Profesorul trebuie să-și proiecteze activitatea în toate detaliile (obiective, resurse, tehnologie, evaluare, decizie) stabilind precis ceea ce vrea să realizeze. Proiectarea muncii didactice și educative pe o perioadă mai apropiată sau mai îndelungată, presupune utilizarea unei tehnici pretențioase, sprijinită pe datele cercetării științifice.

Profesorul va căuta să afle care sunt disponibilitățile fiecărui elev, pe care va trebui să le pună în valoare.

În calitate de conducător el trebuie să creeze condiții optime de lucru și viață, să imprime un stil de muncă plăcut, să introducă o notă de optimism, să mențină o disciplină

liber consimțită, să aplice principiile științifice în stabilirea regimului zilnic, a orarului de lucru, a alternării timpului de lucru cu cel liber, să stimuleze la muncă pe fiecare elev și să facă din colectivul clasei un factor educativ. Calitatea de educator îl obligă să exercite și să transpună în practica, la nivelul clasei, toate funcțiile conducerii: organizarea, planificarea, îndrumarea, coordonarea, evaluarea și decizia.

Ca organizator profesorul trebuie să dovedească însușiri obiective în activitatea didactică și educativă, în predarea specialității prin care acționează asupra formării elevilor. Conducerea activității de învățare, crearea motivației necesare, dozarea sarcinilor și stimularea interesului pentru obiectul de învățat pe care îl predă, evaluarea sistematică a rezultatelor obținute și înarmarea elevilor cu un stil de muncă intelectuală, constituie cerințe de bază ale activității sale.

Profesorul trebuie să fie principalul animator al vieții colectivului, sarcină pretențioasă, dar importantă și delicată. A ști să insufle entuziasm, să inspire încredere, să mobilizeze forțele, să polarizeze toate energiile și toți factorii, să creeze o atmosferă tonică, optimistă, să producă un climat favorabil muncii, înseamnă să fie o personalitate puternică, să dispună de calități deosebite și să-i cucerească pe cei cu care lucrează.

Animator al vieții unui colectiv de elevi poți fi numai dacă

ești încălzit de dragoste pentru copii, pasionat pentru munca educativă, animat de dorința de a-i ajuta pe alții, numai dacă te poți transpune în situația altora, dacă ești generos, capabil de sacrificiu și de dăruire. A ști să lupți pentru un scop comun, a ști să-i atragi și pe alții în această acțiune, a ști să perseverezi și să obții ceea ce vrei. Mai mult decât oricare altă profesiune, cea de educator impune să fii entuziast, întrucât este vorba de o activitate colectivă care se desfășoară cu tineri în formare, care au nevoie de entuziasm, de încredere în ei înșiși, în cel ce-i îndrumă și de asemenea, încredere în viitor.

Educatorul trebuie să știe care sunt coordonatele unei activități colective reușite, condițiile antrenării membrilor unui colectiv în realizarea unui scop comun, ce fel de perspective i-ar putea atrage și ce stimulente le-ar putea întreține elanul în muncă un timp îndelungat. Aici se îmbină cel mai mult știința cu arta, tehnica de lucru cu talentul, experiența cu inițiativa, tactul cu măiestria, calmul cu entuziasmul, căutările cu siguranța.

Orice profesor este și un creator de modele, de proiecte educaționale, de profile, de metode și procedee, un inovator. O asemenea calitate îi pretinde profesorului imaginație, abilitate, inovație în toate împrejurările, nu numai în cadrul lecțiilor. Orice elev este un unicat și fiecare cere un anumit tratament pentru a se realiza optimal. A stabili condițiile, tratamentul și modalitățile prin care fiecare elev își poate pune în valoare mai bine disponibilitățile și calitățile sale și a obține succese, înseamnă a descoperi specificul fiecăruia și a ști să adaptezi tehnologia educației acestor particularități.

Creativitatea profesorului poate acționa la diferite niveluri: la nivelul concepției de organizare a predării unei discipline (a specialității sale) la nivelul sistemului de predare

prin originale și eficiente forme de organizarea activității și prin lecții creatoare, la nivelul utilizării unei metodologii diversificate, atractive, interesante; la nivelul relațiilor profesor – elev, spre mobilizarea acestuia pentru autoformare, autoinstruire și autoeducare sub îndrumarea competența a profesorului.

Profesorul este creator în sensul adaptării tehnologiei de lucru la specificul fiecărui colectiv și al fiecărui elev, în sensul anticipării, inventării și proiectării de noi modele, obiective, tipologii sau prototipuri de metode, caractere, structuri. Contribuția lui la perfecționarea învățământului și al educației trebuie să fie continuă, consistentă și înnoitoare. Creativitatea profesorului se manifestă în toate domeniile învățământului și educației, cuprinde și activitatea extrașcolară.

A construi lecții interesante, a organiza activități formative variate, atractive, multiple și complexe, a iniția pe elevi în „tainele” specialității și a-i ajuta să-și programeze activitatea, înseamnă a fi creatorul unui sistem de muncă pasionant, captivant, atrăgător.

Implicarea profesorului în activitatea de cercetare pedagogică urmărește să valorifice potențialul creator al unui detașament atât de numeros și să accelereze ritmul progresului în învățământ.

„Într-adevăr, scrie G. de Landsheere, pare a fi în contradicție cu orice activitate educativă sănătoasă ca un profesor care observă lipsuri grave să nu încerce să le localizeze sursa pentru a le remedia și să nu manifeste neliniște din cauza dificultăților probabile pe care aceste lipsuri le fac previzibile în însușirea ulterioară a unor cunoștințe.” Practica fiecărui profesor reprezintă o importantă sursă de cunoaștere și cercetare, iar valorificarea forțelor și capacităților personalului didactic la nivelul școlii și a județului este o chestiune de organizare și îndrumare.

Antrenarea cadrelor didactice în cercetarea științifică cere competență și pasiune. Contribuția profesorului la rezolvarea multor probleme didactice, prin cercetare științifică reprezintă o îndatorire profesională și de buna ei organizare depinde într-o mare măsură

progresul școlii în care își desfășoară munca, este un titlu de mândrie pentru fiecare educator.

Activitatea educativă a profesorului, presupune în mod necesar finalizarea ei, adică sprijinirea fiecărui elev în acțiunea de calificare și integrare în muncă.

Profesorul trebuie să desfășoare și o muncă de consilier și orientator ajutând fiecare elev să-și aleagă corect tipul de studiu și apoi profesiunea care corespunde cel mai bine profilului personalității sale.

Sprijinirea elevilor în formularea proiectului lor de viitor înseamnă cunoașterea temeinică a fiecăruia, dezvoltarea capacităților lor de autocunoaștere, furnizarea unor informații profesionale, sistematice și selective, familiarizarea fiecărui elev cu criteriile unei alegeri raționale și mai ales sensibilizarea lor pentru nevoile forței de muncă. A le conștientiza cerințele economice-sociale și a-i ajuta să țină seama de ele în alegerea profesiunii, înseamnă a face o orientare rațională, pusă în serviciul intereselor comune.

Orice profesor poate și trebuie să dezvolte interesele, aptitudinile și talentele elevilor, ajutându-i să-și valorifice la maximum aptitudinile. Conducerea elevului de-a lungul anilor în școală, astfel încât să se realizeze pe deplin, este cea mai autentică probă a unei acțiuni pedagogice reușite. Modelând personalitatea fiecărui elev, profesorul este preocupat să descopere direcția optimă de dezvoltare a acestuia și de stimulare

a capacităților necesare împlinirii sale. El devine astfel specialistul care acordă și o calificată asistență psihopedagogică indispensabilă dezvoltării multilaterale a fiecărui elev. Ajutând fiecare elev să își aleagă tipul de studii și apoi profesiunea care corespunde cel mai bine personalității sale, profesorul rezolvă nu numai problema orientării profesionale, ci și pe aceea a integrării cu succes a absolvenților în viața profesională ulterioară, este atent la îmbinarea pregătirii teoretice cu cea practică.

Profesorul își afirmă cu adevărat funcția de consilier, fiind un permanent îndrumător al dezvoltării acestora, mulți elevi se recunosc ca fiind opera profesorului lor, atât în ceea ce privește profesiunea aleasă, cât și în ceea ce privește caracterul și atitudinea lor în fața vieții.

Spre rolurile de orientator, consilier și confident al elevilor, trebuie să tindă fiecare profesor. Profesorul este capabil să evalueze continuu, obiectiv și eficient, atât rezultatele elevilor, cât și pe cele ale propriei munci. Aprecierea rezultatelor activității educaționale, constituie o verigă obligatorie a structurii actului pedagogic. Fără exersarea ei, profesorul nu poate aplica principiile educative și nu își poate corecta și adecva propria activitate la cerințele specifice situației.

Evaluarea rezultatelor înseamnă a dispune de un sistem de probe, a le putea interpreta, a raporta rezultatele unor criterii de referință stabile și obiective și a trage concluzii valabile, care să ducă la îmbunătățirea ulterioară a activității. Evaluarea presupune urmărirea sistematică a eficienței fiecărei acțiuni, raportarea ei la obiectivul proiectat și înregistrarea progresului pe care elevii îl realizează într-un anumit sector, de la o etapă la alta. Profesorul urmărește în comportamentul elevilor tot ceea ce poate servi la stimularea lor, la dezvoltarea dorinței de autoperfecționare și de creștere a capacității lor de autoevaluare. El va descifra deficiențele constatate, cauzele acestora, insuficiența propriei activități și modalitățile de cercetare a tuturor acestora.

Evaluarea presupune tact, apropiere și înțelegere, dar și intransigență, exigență ridicată, pentru asigurarea calităților necesare, atât în munca didactică, cât și în cea educativă. Un educator trebuie să fie un bun „metrolog” pentru a da rezultatelor școlare consistență și eficiență, precizie și exactitate.

Evaluarea cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor legate de specialitatea pe care o predă, ca și a abilităților, intereselor, atitudinilor și trăsăturilor caracteriale ale elevilor, are o importanță educativă deosebită, deoarece poate deveni sursa unei motivații susținute.

Elevii apreciază și îi clasifică pe profesori și după sistemul de

evaluare al acestora. Actul de evaluare trebuie să primească o notă mai tehnică și mai obiectivă pentru a spori valoarea științifică a întregii activități pedagogice.

Orice profesor desfășoară o activitate în afara școlii. În relațiile cu membrii familiilor elevilor, profesorul poate îndeplini, atât funcția de îndrumător al acestora, în vederea orientării eficiente a elevilor, cât și de coordonator al influenței familiei și a altor factori din mediul lor de viață, în direcția formării multilaterale a personalității tânărului, ca viitor cetățean.

Profesorul îi poate influența pozitiv atât pe tineri, cât și pe adulți, prin organizarea și îndrumarea diferitelor forme de activitate:

conferințe, dezbateri, serii de întrebări și răspunsuri, audiții și vizionări în colectiv urmate de comentarii, organizate la casele corpului didactic, cluburi, biblioteci, muzee, case de lectură și de creație.

Stimularea intereselor și a talentelor ca și încurajare de orice gen a creațiilor, trebuie să caracterizeze întreaga activitate a profesorului, dovedindu-și astfel angajarea și responsabilitatea față de colectivitate.

Implicarea profesorului în diferite activități cultural-educative și politico-ideologice constituie o dovadă a înțelegerii superioare a rolului său social, acționând ca un agent al transformărilor sociale.

CONSILIERE PSIHOLAGICĂ ȘI EDUCAȚIONALĂ

Profesor Gh. Irimia
Colegiul Național "Roman-Vodă" Roman, județul Neamț

1. Delimitări conceptuale

Între 2001-2003, la nivelul comunității internaționale s-au desfășurat ample cercetări evaluative ale politicilor naționale de consiliere și orientare. România a făcut obiectul a două rapoarte conduse de European Training Foundation și de Banca Mondială, în care se descriu condițiile pentru satisfacerea nevoilor de consiliere profesională și educațională ale tinerilor și adulților.

Consilierea este un proces complex ce cuprinde o arie foarte largă de intervenții care impun o pregătire profesională și de specialitate. Mai specific, termenul de consiliere descrie relația interumană de ajutor dintre o persoană specializată, consilierul, și o altă persoană care solicită asistență de specialitate. Relația dintre consilier și persoana consiliată este una de alianță de participare și colaborare reciprocă.

Există mai multe tipuri de consiliere. De exemplu, consilierea educațională presupune elemente de consiliere vocațională, suportivă, de dezvoltare personală sau informațională. Ce este important de reținut în acest context este faptul că profesorul de școală abilitat pentru consiliere educațională nu are competențe în ceea ce numim consiliere de criză și consiliere pastorală. Ultimul tip de consiliere este procesul de asistare psihologică realizat de către preot în comunitatea sa religioasă. Consilierea de criză reprezintă un domeniu de intervenție ce ține strict de competența psihologului. Acest domeniu implică cunoștințe, metode și tehnici de intervenție de specialitate. Un pedagog, un psihopedagog, un asistent sau sociolog, cu atât mai puțin un

profesor, nu posedă competențe și expertiza necesară unor astfel de intervenții. A încerca să asistăm ca și profesor-consilier și să remediem posibile situații de criză psihologică ale unor elevi (ex. stări depresive, ideea suicidară, reacții de doliu, consum de droguri sau dependența de alcool) este deosebit de riscant. Totodată, vom priva astfel persoana în cauză de dreptul și șansa de a beneficia de un tratament psihologic și medical de specialitate. De asemenea, profesorul-consilier nu are ca obiect și competență evaluarea psihologică a elevului. Utilizarea testelor psihologice (cum sunt cele pentru evaluarea nivelului de inteligență, testele proiective), deși poate apărea ca o activitate ușor de realizat, presupune vaste cunoștințe de psihodiagnostic. Rezultatul în sine la un test, exprimat numeric, poate să nu aibă absolut nici o relevanță dacă este rupt de un context anume. Interpretarea calitativă a multiplelor valențe și relații pe care le implică orice rezultat la un test poate fi realizată doar de psiholog. În caz contrar evaluarea psihologică poate avea efecte negative asupra persoanei evaluate. Profesorul-consilier va utiliza diverse scale de cunoștințe și atitudini, fișe de lucru. Nu se recomandă utilizarea acestor instrumente în scopul cunoașterii și evaluării elevilor. Obiectivul orelor de consiliere nu este cunoașterea elevului de către profesor, ci acela de a facilita autocunoașterea.

2. Tipuri de consiliere

Există mai multe forme de consiliere:

- informațională**: oferire de informații pe domenii/teme specifice;
- educațională**: repere psihoeducaționale, sănătatea mentală, emoțională, fizică, socială

și spirituală a copiilor și adolescenților;

- de dezvoltare personală**: formarea de abilități și atitudini care permit o funcționare personală și socială flexibilă și eficientă în scopul atingerii stării de bine;

- vocațională**: dezvoltarea capacității de planificare a carierei;

- de criză**: asistarea psihologică a persoanelor în dificultate;

- suportivă**: oferirea de suport emoțional, apreciativ și material;

- pastorală**: consiliere din perspectiva religioasă.

3. Caracteristicile consilierii

Consilierea psihologică și educațională integrează perspectiva umanistă dezvoltată de Carl Rogers unde problemele psihice nu mai sunt văzute în mod obligatoriu în termeni de tulburare și deficiență ci în parametrii nevoii de autocunoaștere, de învățare a Eului, de dezvoltare personală și de adaptare. În acest sens, rolul principal nu îi mai revine doar psihologului văzut ca un superexpert. Succesul consilierii este asigurat de implicarea activă și responsabilă a ambelor părți și realizarea unei alianțe autentice, bazată pe respect și încredere reciprocă.

A consilia înseamnă a ajuta și a credita persoana consiliată ca fiind capabilă să își asume propria dezvoltare personală, să prevină diverse tulburări și disfuncții, să găsească soluții la problemele cu care se confruntă, să se simtă bine cu sine, cu ceilalți și în lumea în care trăiește.

Definirea consilierii impune accentuarea anumitor caracteristici ce o disting de alte arii de specializare ce implică asistență psihologică.

O primă caracteristică este dată de tipul de persoane cărora li se

adresează. Consilierea vizează persoane normale, ce nu prezintă tulburări psihice sau de personalitate, deficiențe intelectuale sau de altă natură. Consilierea facilitează, prin demersurile pe care le propune, ca persoana să facă față mai eficient sarcinilor vieții. A doua caracteristică definitorie pentru consiliere este dată de faptul că asistența pe care o oferă utilizează un model educațional și un model al dezvoltării și nu unul clinic și curativ. Sarcina consilierului este de a învăța persoana, grupul, strategii noi comportamentale, să își valorizeze potențialul existent, să își dezvolte noi surse de adaptare.

A treia caracteristică a consilierii este preocuparea pentru prevenția problemelor ce pot împiedica dezvoltarea și funcționarea armonioasă a persoanei. Strategia de prevenție constă în identificarea situațiilor și grupurilor de risc și în acțiunea asupra lor înainte ca acestea să aibă un impact negativ și să declanșeze „crize” personale sau de grup.

4. Obiectivele consilierii

Scopul fundamental al consilierii educaționale este funcționarea psihosocială optimă a persoanei (grupului). Acest ultim scop poate fi atins prin urmărirea realizării obiectivelor procesului de consiliere; acestea sunt:

a) **promovarea sănătății și a stării de bine:** optimă din punct de vedere somatic, fiziologic, mintal, emoțional, social și spiritual.

b) **dezvoltarea personală:** cunoașterea de sine, imaginea de sine, capacitatea de decizie responsabilă, relaționare interpersonală armonioasă, controlul stresului, tehnici de învățare eficiente, atitudini creative, opțiuni vocaționale realiste.

c) **prevenție:** a dispoziției efective negative, a neîncrederii în sine, a comportamentelor de risc, a conflictelor interpersonale, a dificultăților de învățare, a dezadaptării sociale, a situațiilor de criză. Consilierea este mai interesată de starea de bine decât de starea de boală.

Componentele stării de bine sunt:

-**acceptarea de sine:** atitudine pozitivă față de propria persoană, relații pozitive cu ceilalți: încredere în oameni, sociabil, intim, nevoia de a primi și a da afecțiune, etc.

-**autonomie:** independent, hotărât, rezistă presiunilor de grup etc.

-**control:** sentiment de competență și control personal asupra sarcinilor, își creează oportunități pentru valorizarea nevoilor personale, etc.

-**sens și scop în viață:** direcționat de scopuri de durată medie și lungă, experiență pozitivă a trecutului,

bucuria prezentului, etc.

-**dezvoltare personală:** deschidere spre experiențe noi, sentimentul de valorizare a potențialului propriu, percepția schimbărilor de sine pozitive, eficiență, flexibilitate, creativitate, etc.

Focalizarea exclusivă a școlii pe latura intelectuală a elevilor și pe performanțele lor școlare, ignorând nevoile lor emoționale și sociale, sunt căi sigure de diminuare a stării de bine și de creștere a riscului pentru disfuncții și boli fizice și psihice. Școala modernă nu mai poate ignora, în numele nevoii impertive de cunoștințe și rezultate școlare performante, starea de bine și de sănătate fizică, psihică, spirituală și socială a elevilor săi.

Psihologul școlar are competența de a favoriza procesul educativ prin conturarea unor strategii de intervenție cognitivă, motivațională, emoțională și comportamentală, atât la nivel individual cât și de grup.

Bibliografie

1. **ANALIZA NEVOILOR DE CONSILIERE PE TOATĂ DURATA VIEȚII-INSTITUTUL DE ȘTIINȚE ALE EDUCAȚIEI.** București 2008.
2. **EGAN G (1990) THE SKILLEAD HELPER: A SYSTEMETIC APPROACH TO EFECTIVE HELPING.**

STIMULAREA CREATIVITĂȚII PRIN ACTIVITATEA DE LECTURĂ ÎN CLASELE PRIMARE

Învățătoare Radu Elena- Luminița
Școala de Arte și Meserii Reditu, județul Neamț

Creativitatea presupune, ca rezultat al ei, un produs original, nou, dar se referă și la găsirea unor soluții, idei, probleme, metode care au fost stabilite prin efort propriu de gândire și acțiune.

În procesul de învățământ, prin creativitate se urmărește formarea și cultivarea unor capacități de cunoaștere, care devin absolut necesare în procesul creator real de mai târziu. În mod concret, creativitatea în procesul de învățământ se urmărește, în plan psihologic, prin suplețea, eleganța, nota de originalitate în soluțiile folosite pentru rezolvarea sarcinilor de învățare.

Dezvoltarea și cultivarea creativității se realizează la toate disciplinele de învățământ.

Lecția de comunicare, implicit de lectură, este una din formele de activitate care antrenează resorturi creatoare multiple și variate, având ca suport textul literar, el însuși creația unor cunoscuți și valoroși scriitori.

În ceea ce privește metodele utilizate în acest scop, nu se poate vorbi de metode speciale, ci de o *manieră specială*, antrenantă, în care sunt folosite metodele deja cunoscute.

Performanța realizării momentelor de creativitate în ora de lectură are nevoie de o atmosferă propice participării afective a elevilor. Învățătorul trebuie să favorizeze instalarea unei atmosfere bazate pe comunicare, conlucrare, consultare, formularea de întrebări chiar de către elevi. Cu cât elevii reușesc să răspundă propriilor întrebări, cu atât mai mult se realizează participarea creativă la activitatea de lectură.

În exploatarea textului literar, care este suportul activității de lectură, se poate stabili o întreagă suită de sarcini didactice care solicită creativitatea elevilor, antrenând-o și dezvoltând-o.

Forma cea mai simplă ar fi aceea care solicită școlarii compunerea de enunțuri cu cuvintele noi din text, după ce acestea au fost explicate și analizate. Fiecare enunț

va reflecta posibilitatea reală de creativitate în acest sens, stadiul de dezvoltare a vocabularului și gradul de imaginație de care dispune elevul.

Pasul următor ar fi explicarea și interpretarea expresiilor artistice oferite de textul literar. Cu ajutorul învățătorului, se ajunge, cu aproximație, la ideea vizată de autor. Elevii află, deseori, noi interpretări, personale și surprinzătoare uneori. Datoria cadrului didactic este de a accepta, completa sau corecta, dacă este cazul, astfel de interpretări. Încurajându-i și având ca model expresiile create deja de scriitori, elevii pot crea, la rândul lor, expresii deosebite, artistice, prin analogie sau prin inventarea unor alăturări de cuvinte cu valoare artistică.

După ce au ajuns să cunoască structura unor texte, să le redea conținutul în limbaj propriu, copiii sunt solicitați să elaboreze povestiri prin analogie cu cele citite. În funcție de particularitățile psihice și de vârstă, elevii vor povesti întâmplări și situații trăite de ei sau aflate din alte surse, într-o relatare amplă sau într-o sinteză a momentelor semnificative. Având ca model „Amintiri din copilărie”, de Ion Creangă, vor relata cu plăcere amintiri din viața lor, încercând chiar să imite și stilul scriitorului.

Capacitatea lor de inventivitate poate fi solicitată mai substanțial dacă li se cere să povestească întâmplări și fapte imaginare. O călătorie prin Tunelul Timpului, în trecutul istoric al țării sau al planetei, ori în viitorul omenirii, având ca loc de desfășurare a acțiunii orașul natal, țara lor, planeta Pământ sau orice altă planetă (inventată sau adevărată), poate trezi interesul elevilor în funcție de posibilitatea de combinare a reprezentărilor și informațiilor de care dispune fiecare elev. Lecturile suplimentare din materiale auxiliare ar ajuta în mod real la compunerea unor ficțiuni cu totul originale.

Textele literare cu conținut istoric sau cele cu conținut științifico-fantastic pot genera momente scurte

de creare a unor întâmplări ce au ca erou pe însuși elevul ce elaborează povestirea.

Lecția de lectură aduce în fața elevilor o multitudine de personaje pozitive sau negative, reale sau fantastice din fascinanta lume a cărților. Evident, școlarii vor fi îndrumați în cunoașterea acestor personaje, în caracterizarea lor, vor emite opinii personale, își vor alege modele. La un moment dat, vor putea crea un personaj-model cu care vor să semene. Acesta va întruni însușirile morale și fizice pe care le-au admirat mai mult la eroii întâlniți în cărți sau filme. La frumusețea lui Făt-Frumos vor adăuga vitejia lui Greuceanu, înțelepciunea lui Mircea cel Bătrân, dărzenia lui Ștefan cel Mare, patriotismul micului padovan și bunătatea lui Garrone („Cuore”, de Edmondo de Amicis), cinstea și corectitudinea, spiritul de sacrificiu al lui Preda Buzescu, istețimea lui Păcală și curajul dăruirii vieții în schimbul libertății întâlnit la atâția eroi necunoscuți ce au murit apărându-și țara.

O altă cerință prilejuită de caracterizarea personajelor poate fi aceea de a crea un personaj cu trăsături morale și fizice opuse celui analizat sau prezentat de text. De exemplu, Goe și Ionel sunt personaje ce pot fi recreate așa cum ar trebui să fie și nu sunt. Elevii îl pot transforma pe Goe într-un elev ce învață bine, știe să se poarte cuviincios cu oamenii, își respectă și iubește mama, bunica și mătușa, știe să călătorească cu trenul și, mai ales, nu așteaptă nici o răsplată specială pentru toate acestea. De asemenea, personajele pozitive pot fi transformate în personaje negative dar, de regulă, elevii nu fac acest lucru cu plăcere. E adevărat că și prin critica defectelor și dezaprobarea unor fapte se poate educa profilul moral al elevului, dar elevii mici preferă să descopere și să admire tot ce este bun, frumos, corect, folositor, demn și înălțător. Ei sunt la vârsta modelelor și educația morală de realizează, în final, prin inoculare. De aceea se pare că dă rezultate mai

bune procedeul prin care le arăți *cum trebuie* să fie și nu cel care le arată *cum nu trebuie* să fie.

În funcție de cum sunt combinate metodele de învățământ, obiectivele stabilite pentru a fi realizate și evaluarea propusă, ora poate fi presărată cu momente ce solicită creativitatea de la început până la sfârșit.

Unele texte literare permit continuarea povestirii, fie că textele sunt scurte sau de întindere mai mare. De exemplu, întâmplările din viața lui Fram pot fi continuate cu reîntoarcerea lui la circ sau cu descrierea unei vieți în casa prietenului său, omul. Pentru alte texte, elevii pot crea alt final, în general mai fericit. Astfel pot schimba destinul găzei din „Gândăcelul”, de

Elena Farago, al puiului din „Puiul”, de Al. Brătescu- Voinești, al „Căprioarei” lui Emil Gârleanu sau al prințului, din „Prințul fericit”, de Oscar Wilde.

Realizarea brainstorming-ului prin întrebări de tipul „Ce s-ar fi întâmplat dacă...?”, „Voi ce ați fi făcut?” ori „Cum ați fi procedat voi?” are ca rezultat obținerea produsului original al creativității fiecărui elev.

În aceeași măsură solicită intelectualul și efortul creator jocurile didactice folosite în cadrul lecțiilor. Această activitate cultivă în cel mai înalt grad inițiativa, fantezia, perseverența, spontaneitatea, dorința de afirmare. Prin joc, elevii își antrenează capacitățile de a acționa creativ.

Încurajarea tendinței de creativitate a școlarului mic trebuie să

constitue o obligație morală a fiecărui învățător pentru că ora de lectură oferă diverse și bogate prilejuri de dezvoltare a creativității. Un cadru didactic trebuie să își amintească mereu de spusese pedagogului indian Rabindranath Tagore: „Munca noastră este bucurie, e libertate, e joc, adică creație.”.

Bibliografie:

1. Stoica, A., 1983, *Creativitatea elevilor – Posibilități de cunoaștere și de educare*, Editura Didactică și Pedagogică, București
2. Șerdean, Ioan, 1993, *Metodica predării limbii române la clasele I-IV, Manual pentru școlile normale*, Editura Didactică și Pedagogică, București

ASPECTE PRIVIND METODOLOGIA ȘI TEHNOLOGIA INSTRUIRII

Profesor Gheorghiță Elena-Cristina
Colegiul Național „Roman Vodă” Roman județul Neamț

Sistemul actual de învățământ din țara noastră este rezultatul valorificării creatoare a tradițiilor valoroase ce s-au cristalizat de-a lungul unei îndelungate evoluții istorice. El este, astfel, o expresie directă a unor particularități naționale se ordin economic, social și cultural. Restructurările și inovările ce s-au adus în ultimul timp au fost determinate, pe de o parte, de profunde transformări din viața economico-socială a țării, iar pe de altă parte, de legitățile interne ale funcționării sistemului.

Procesul de învățământ este, prin excelență un proces de comunicare, între profesori și elevi având loc un permanent schimb de mesaje ale căror scop principal este realizarea unor obiective pedagogice, în condiții optime (adică la un nivel de performanță cât mai înalt, dar cu cheltuieli minime de energie fizică și nervoasă și de timp). Proiectarea și realizarea optimă a activității instructiv-educative depinde de felul cum se desfășoară, dimensionează și articulează componentele materiale, procedurale și organizatorice, care imprimă un anumit sens și o anumită eficiență pragmatică formării tineretului.

Formele și mijloacele strategice, de înfăptuire a sarcinilor didactice, pot fi circumscrise terminologic prin intermediul sintagmelor de:

➤ tehnologie

didactică – care desemnează demersul întreprins de profesor în vederea aplicării „principiilor învățării într-o situație practică de învățare” (R. J. Davitz, S. Ball, 1978, p. 106). Tehnologia didactică vizează atât resursele activate, unele aspecte ale mass-mediei, aparatura tehnică avută în vedere și

toate acestea la un loc raportate la conținuturi, strategii didactice, aspecte relaționare, procedee evaluative sau autoevaluative. Un loc important în cadrul tehnologiei didactice îl ocupă strategiile didactice care se referă la ansamblul de procedee prin care se realizează conlucrarea dintre profesori și elevi în vederea predării și învățării unui volum de informații, a formării unor priceperi și deprinderi, a dezvoltării personalității umane. Orice strategie este eficientă numai în măsura în care, transmitând o cantitate de informație, reușește să-i antreneze pe elevi în asimilarea ei activă și creatoare. Strategia include într-un tot unitar atât tehnica de lucru cât și concepția pe care o adoptă profesorul în procesul aplicării ei, deci strategia didactică este concomitent tehnică și artă educațională. Astfel privită ea devine componentă a „stilului de predare” propriu fiecărui profesor.

➤ metodologia

didactică – vizează toate metodele și procedeele didactice utilizate în procesul de învățământ în funcție de creativitatea și inspirația profesorului. Metodologia instruirii precizează natura, funcțiile și clasificările posibile ale diferitelor metode de învățământ. Metodologia didactică este știință, tehnică și artă în același timp.

Este: - știință pentru că cere un efort de elaborare științifică, încorporează în sine date științifice

- tehnică pentru că este purtătoarea acțiunii didactice și educative

- artă pentru că rezultă din interacțiunea mai multor factori ce îi conferă o mare suplețe.

➤ metoda didactică

– se referă la calea care este urmată, drumul care duce la atingerea obiectivelor educaționale. Ea reprezintă o cale eficientă de

organizare și desfășurare a predării-învățării și se corelează cu celelalte componente ale instruirii. Profesorul George Văideanu arată că metoda de învățământ reprezintă calea sau modalitatea de lucru care:

- presupune cooperarea între profesor și elevi și participarea acestora la căutarea soluțiilor, la distingerea adevărului de eroare

- este pusă în ajutorul elevilor și în beneficiul acestora, fiind selecționată de profesor și pusă în aplicare în lecție sau activități extracurriculare.

- se folosește sub forma unor variante și/sau procedee selecționate, combinate și utilizate în funcție de nivelul și interesele elevilor, în vederea asimilării temeinice a cunoștințelor, a stimulării spiritului creativ, a trăirii valorilor, etc.

- îi permite profesorului să se manifeste ca purtător competent al conținuturilor învățământului și ca organizator al proceselor de predare-învățare, el jucând rolul de animator, ghid, evaluator – predarea fiind un aspect al învățării.

Specialiștii în metodologia didactică susțin că metodele îndeplinesc câteva funcții, unele cu caracter general, comun, altele cu caracter particular. Dintre funcțiile cu caracter general pot fi amintite:

- *funcția cognitivă* – de organizare și dirijare a învățării, de elaborare a unor noi cunoștințe. Pentru elev metoda este o cale de acces spre cunoașterea adevărilor și a procedurilor de acțiune, spre însușirea științei și tehnicii, a culturii și a comportamentelor umane, metoda devenind pentru elev un mod de a afla, de a descoperi, de a cerceta.

- *funcția operațională (instrumentală)* – de intermediar între elev și materia de studiat, între obiectivele de îndeplinit și rezultate.

- **funcția normativă** – de a arăta „cum” anume să se procedeze, „cum să se predea”, „cum să se învețe”, încât să se obțină cele mai bune rezultate în condițiile date; prin intermediul metodei profesorul stăpânește acțiunea instructivă, o dirijează, o reglează și o corectează continuu.

- **funcția motivațională** – de stimulare a curiozității, de trezire a interesului și dorinței de cunoaștere și de a acționa, de organizare a forțelor intelectuale ale elevilor.

- **funcția formativ-educativă** – de exersare și dezvoltare a proceselor psihice și motorii, concomitent cu însușirea cunoștințelor și formarea deprinderilor, de influențare și modelare a atitudinilor, opiniilor convingerilor, sentimentelor, calităților morale, etc.

Metoda de predare nu este numai calea de transmitere a unor cunoștințe, ci și un proces educativ. În ultimele decenii a crescut interesul pentru metodele activ-participative, definitorii pentru aceste metode fiind capacitatea acestora de stimulare a participării active și depline, fizice și psihice, intelectuale și colective a elevilor în procesul învățării.

➤ **procedeul didactic** – care reprezintă o secvență a metodei, un simplu detaliu, o tehnică mai limitată de acțiune, o componentă sau chiar o particularizare a metodei. O metodă apare ca un ansamblu de procedee considerate a fi cele mai oportune pentru o situație dată de învățare. În interiorul unei metode, procedeele se pot reordona, în funcție de exigențele exterioare, ceea ce face ca una și aceeași metodă să poată dobândi trăsături și dimensiuni praxiologice noi, date de combinarea procedeelelor.

➤ **mod de organizare a învățării** – este un concept supraordonat celor de metodă și procedeu didactic. George Văideanu definește noua ipostază a metodologiei didactice ca fiind „un grupaj de metode sau procedee care operează într-o anumită situație de învățare (patru-cinci clase grupate într-o sală mare, ore duble sau succesive, etc.)

și/sau în asociere cu o nouă modalitate de realizare a învățării: învățarea bazată pe manuale și caiete programate, învățarea asistată de ordinator (IAO), etc.” (1998, p.203).

Calitatea unei tehnologii didactice este dată de flexibilitatea și deschiderea ei față de situațiile și exigențele noi, complexe ale învățământului contemporan.

A spune că o metodă este mai bună decât alta, fără a ține cont de contextul în care metoda respectivă este eficientă, constituie o afirmație hazardată și chiar lipsită de sens. O metodă așa zisă tradițională poate evolua spre modernitate în măsura în care secvențele procedurale care o compun îngăduie restructurări inedite sau când circumstanțele de aplicare a acelei metode sunt cu totul noi. De asemenea și la unele metode așa zise moderne întrezărim secvențe destul de tradiționale.

Plecând de la literatura în domeniu metodele pot fi clasificate:

- **din punct de vedere istoric:**

- metode *tradiționale*, clasice (expunerea, conversația, exercițiul, prelegerea, explicația, etc.)

- metode *moderne*, de dată recentă (algoritmizarea, problematizarea, brainstorming-ul, instruirea programată)

- **în funcție de extensiunea sferei de aplicabilitate:**

- metode *generale* (conversația, prelegerea, expunerea)

- metode *particulare* sau *speciale* (restrânse la predarea unor discipline de învățământ, sau aplicabile pe anumite trepte ale instrucției și educației cum ar fi exercițiul moral sau exemplul, în cazul educației morale)

- **pornind de la modalitatea principală de prezentare a cunoștințelor:**

- metode *verbale* bazate pe cuvântul rostit sau scris

- metode *intuitive* bazate pe observarea directă, concret-senzorială a obiectivelor și fenomenelor realității

- **după gradul de angajare a elevilor la lecție:**

- metode *expozitive* sau *pasive*, centrate pe memoria reproductivă și pe ascultarea pasivă

- metode *active* care suscită activitatea de explorare personală a realității

- **după funcția didactică principală:**

- cu funcție principală de *predare și comunicare*

- cu funcție principală de *fixare și consolidare*

- cu funcție principală de *verificare și apreciere* ale rezultatelor muncii

- **în funcție de modul de administrare a experienței ce urmează a fi însușită:**

- metode *algoritmice* bazate pe secvențe operaționale, stabile, construite dinainte

- metode *euristice* bazate pe descoperire proprie și rezolvare de probleme

- **după forma de organizare a muncii:**

- metode *individuale* pentru fiecare elev în parte

- metode de predare-învățare *în grupuri* la nivel sau omogene și pe grupe eterogene

- metode *frontale* cu întreaga clasă
- metode *combinat*e prin alternări între variantele descrise mai sus

- **în funcție de axa învățare mecanică (prin receptare) – învățare conștientă (prin descoperire):**

- metode bazate pe învățarea prin receptare (expunerea, demonstrația cu caracter expozitiv)

- metode care aparțin predominant descoperirii dirijate (conversația euristică, observația dirijată, studiul de caz, instruirea programată, etc.)

- metode de descoperire propriu zisă (observarea independentă, exercițiul euristic, brainstorming-ul, rezolvarea de probleme, etc.)

- **după sorgintea schimbării produse la elevi:**

- metode *heterostructurante* (transformarea se produce prin altul, ca în cazul conversației, expunerii, studiului de caz, problematizării, etc.)

- metode *autostructurante* (individul se transformă prin sine, ca în situația unor metode de tipul observației, descoperirii, exercițiului)

Metodologia de instruire se caracterizează printr-o permanentă deschidere la înnoire, la inovație. Reconsiderarea finalităților și conținuturilor învățământului este însoțită de reevaluarea și înnoirea metodelor folosite în practica instructiv educativă. Creșterea ponderii metodelor activ-participative nu înseamnă renunțarea la metodele clasice (observația, expunerea, conversația, demonstrația, exercițiul), la cele de transmitere și asimilare a informației. Selecția și combinarea metodelor la nivelul unităților de muncă independentă trebuie gândite în funcție de anumiți parametri, de anumite condiții ale

învățării: obiective didactice, conținut de instruit, particularitățile cantitative și calitative ale grupului școlar, caracteristicile psihopedagogice, timp de învățare, experiență și factori de personalitate ai profesorului, costuri materiale. Se poate trage concluzia că știința și tehnologia își găsesc în educație nu numai o cale de propagare și de elaborare teoretică, ci și o modalitate de a fi transpuse în practică potrivit cu cerințele diverselor sectoare ale vieții personale și sociale. Prin urmare, modul de dezvoltare a lumii contemporane este legat în mare măsură, de modul în care educația

poate să satisfacă cerințele acestei dezvoltări.

Bibliografie

1. BALAN B., BONCU Ș., COSMOVICI A., COZMA T., CREȚU C., 1998, *Psihopedagogie*, Editura Polirom, Iași
2. CUCOȘ C., 2006, *Pedagogie*, Editura Polirom, București, p. 286, 290
3. JINGA I., ISTRATE E., 2001, *Manual de pedagogie*, Editura ALL, București
4. NICOLA I., 2003, *Tratat de pedagogie școlară*, Editura Aramis, Bucureș

COPILUL IN DIFICULTATE

Profesor de sprijin Luca Anca
Școala nr. 11 Piatra-Neamț

În România, accesul la educație este asigurat pentru toți copiii, indiferent de gradul sau tipul de deficiență. Legea Învățământului (art. 41) stipulează că Ministerul Educației și Cercetării organizează învățământul special „pentru preșcolari și elevi cu deficiențe mintale, fizice, senzoriale, de limbaj, socioafective și de comportament, sau cu deficiențe asociate, cu scopul instruirii și educării, al recuperării și integrării sociale”

În ultimii ani, câștigă teren o nouă orientare educațională, expresie a "respectării drepturilor copiilor cu handicap, inclusiv a celor cu handicap sever și profund, la îngrijire, educație și instruire specială" (art. 23 din Convenția cu privire la Drepturile Omului, ratificată de România în 1990, educația integrată).

În conformitate cu *Principiul Educației Integrate*, copiii cu cerințe educative speciale trebuie incluși în structurile învățământului special, fie integrați în școlile publice, individual sau în grup mic. Integrarea presupune ca element esențial existența unei relații de parteneriat între părinți, cadre didactice și alți specialiști care vin în contact cu copiii. Împreună, printr-un program educațional coordonat, toți partenerii vor urmări să obțină maximum de autonomie posibil pentru copil, o viață activă și normală în societate. Fiecare trebuie să aibă rolul său în educarea, îndrumarea și sprijinirea copilului cu nevoi speciale. Important este ca între parteneri să existe colaborare, consecvență și coerență în decizii.

Relațiile dintre părinți și instituția de învățământ pe care o frecventează copilul au o pondere importantă în programul educațional al acesteia. Pentru a sprijini eforturile cadrelor didactice, părinții au nevoie de informații și de sfaturi din partea acestora cu privire la obiectivele învățării și dezvoltării. De

asemenea, nevoile speciale ale copilului nu pot fi evaluate corect fără valorificarea experienței părinților.

1.OBIECTIVELE PARTENERIATULUI EDUCAȚIONAL

Cunoașterea și înțelegerea particularității comunicării la copiii cu cerințe educative speciale.

Informarea reciprocă despre rolul fiecărui partener în recuperarea copilului.

Colaborarea în scopul realizării unor obiective comune privind dezvoltarea unor abilități, cunoștințe, deprinderi la copil.

Schimbul de idei, experiența despre cum poate fi ajutat un copil cu o anumită deficiență în clasă.

Evaluarea permanentă a programelor copilului și adaptarea permanentă a obiectivelor de realizat Pentru exemplificarea celor spuse mai sus, trebuie menționat că:

ÎN

ROMANIA EXISTĂ:

Grădinițe și școli publice în care copiii cu deficiențe învață în aceeași clasă cu copii fără deficiențe.

Clase integrate și programe de integrare în unități obișnuite de învățământ

Grădinițe speciale pentru

- copii cu deficiențe vizuale
- copii cu deficiențe de auz
- copii cu deficiențe mintale

- centre de educație specială (Centre de Zi)

- școli speciale, organizate în funcție de tipul și gradul deficienței

- sistem de școlarizare la domiciliu a persoanelor nedeplasabile

1. INTEGRAREA ÎN GRĂDINIȚĂ A COPILULUI CU DEFICIENȚE

În România, există grădinițe publice, de stat și private, și grădinițe speciale. Învățământul preșcolar special este organizat

pentru copiii între 3 - 7 ani cu deficiențe de văz, de auz și deficiențe mintale.

! Există așadar grădinițe speciale pentru fiecare tip de deficiență.

! Există școli sau grupe speciale pe lângă școlile speciale.

! Există școli sau grupe speciale pe lângă grădinițele obișnuite.

! Există organizații nonguvernamentale care oferă alternative educaționale pentru copiii cu deficiențe.

Este foarte important de știut cui trebuie să vă adresați pentru examinarea și îndrumarea corectă a copilului spre o unitate de educație sau învățământ adecvată. Acest rol este îndeplinit de **COMISIILE DE EXPERTIZĂ COMPLEXĂ**.

2. DE CE TREBUIE SĂ MEARGĂ COPILUL LA GRĂDINIȚĂ?

Grădinița este locul în care copilul își formează personalitatea și prin relațiile sociale pe care aceasta le oferă. Aici copilul învață să-și asume responsabilități și să ia decizii, câștigă independența și încredere în forțele proprii, achiziționează cunoștințe, deprinderi și abilități fundamentale în toate ariile de dezvoltare.

Grădinița pregătește copilul pentru școală, prin dezvoltarea unor abilități și inițierea în scris-citit și calcul aritmetic.

3.CARE COPII POT FRECVENTA GRĂDINIȚA TOȚI COPIII POT FRECVENTA GRADINIȚA!

Cu atât mai mult copiii cu deficiențe au nevoie de sprijinul unei instituții de învățământ preșcolar pentru a putea face față solicitărilor școlare ulterioare. Trebuie să reținem că nu vârsta copilului este criteriul de încadrare într-o grupă sau alta, ci necesitățile și nivelul de dezvoltare al copilului.

1.CE TREBUIE SĂ ȘTIE COPILUL PENTRU A FRECVENTA GRĂDINIȚA ?

- Să se poată servi singur în timpul mesei
- Să se îngrijească singur de necesitățile sale fiziologice
- Să se îmbrace singur sau cu puțin ajutor
 - Să se poată spăla singur
 - Să poată sta jos și să se poată concentra asupra unei activități pentru o perioadă scurtă de timp.
- Să se joace și să relaționeze cu alți copii
- Să comunice despre necesitățile sale într-un mod oarecare

- Să înțeleagă indicațiile simple

Este foarte important să fie bine pregătit copilul în toate aceste domenii înainte de a fi trimis la grădiniță. Dacă el nu poate să facă toate aceste lucruri, este posibil ca educatoarea să nu poată să-i acorde acel ajutor suplimentar de care are nevoie copilul. Acest fapt va avea un impact negativ asupra tuturor persoanelor implicate: copil, părinți, educator. Copiii cu dizabilități au un statut egal cu al celor care nu au dizabilitate.

Permiteți-le copiilor cu dizabilități să vorbească despre ei înșiși și să își exprime dorințele și sentimentele. Copiii, cu sau fără dizabilități sunt implicați în proiecte

comune.

Lecțiile, metodele, materialele de învățare și spațiul educativ sunt adaptate la nevoile speciale ale copiilor cu dizabilități.

Bibliografie

- GHERGUȚ, A. - **Introducerea în problematica educației integrate**, Iași:Editura Spiru Haret, 2000.
- GHERGUȚ, A. **Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale. Strategii**. Iași:Editura Spiru Haret,2007.
- VERZA,E.,Păun,E., **Educația integrată a copiilor cu handicap**, București : Asociația RENINCO, 1998

ROLUL TEHNOLOGIEI INFORMAȚIONALE ÎN DEZVOLTAREA DIFERITELOR TIPURI DE INTELIGENȚĂ

Profesor Rusu Dănuț Ionel
Colegiul Tehnic „Danubiana” Roman

*I*nteligența este un lucru ciudat. Unii oameni, despre care se crede că ar fi inteligenți, au rezultate groaznice la testele standardizate. Oamenii care salvează vieți nu sunt întotdeauna inteligenți și unii oameni autiști pot citi, aduna, sau scrie mai repede sau mai bine decât oamenii cu un coeficient de inteligență înalt. Realizând că sunt multe tipuri distincte de inteligență putem înțelege mult mai bine inteligența. Caracterizarea omului ca reprezentând ființa inteligentă este valabilă în această formă generală, cât și în oricare din concretizările sale, tocmai în virtutea existenței mai multor tipuri de inteligență.

Profesionalizarea indivizilor în diferite domenii de activitate duce la formarea și dezvoltarea unor tipuri particulare de inteligență, care reprezintă fie aplicarea și amplificarea inteligenței generale, fie valorificarea inteligenței fluide, fie rezultatul învățării și educației într-un domeniu determinat de activitate. Putem menționa, din acest punct de vedere, *inteligența matematică, inteligența generală, inteligența tehnică*. Dintr-un punct de vedere asemănător, care evidențiază dimensiunile multiple ale inteligenței, unii autori vorbesc despre *inteligența multiplă*.

Astfel, Howard Gardner stabilește, în acest cadru conceptual,

mai multe tipuri de inteligență despre care el a spus că pot fi diferențiate după un număr de observații. De exemplu, dacă cineva a suferit o rană pe creier, dar abilitatea sa a rămas intactă, atunci aceasta înseamnă că acea abilitate este o formă de inteligență.

Inițial sunt șapte tipuri de inteligență: *lingvistică, logico-matematică, spațială, muzicală, kinestezică, intrapersonală și interpersonală*, cărora le-a mai adăugat inteligența *naturalistă*. Aceste tipuri de inteligență, împreună cu abilitățile și ocupațiile cel mai des întâlnite ale persoanelor respective au fost grupate în următorul tabel:

Tipul de inteligență	Abilități	Ocupații
Lingvistică	legate de limbă cititul scrisul	scriitori oratori profesori
Logico-matematică	matematice logice analitice	oameni de știință filozofi matematicieni
Spațială	înțelegerea și manipularea legăturilor spațiale	artiști ingineri arhitecți
Muzicală	compunerea și interpretarea de piese muzicale	muzicieni compozitori
Kinestezică	atletice	atleți individuali sau în echipă
Intrapersonală	înțelegerea și cunoașterea sinelui	
Interpersonală	înțelegerea și cunoașterea celorlalți	consultanți terapeuți

Pe baza acestor cunoștințe s-a putut cerceta în special cu meritul lui Dee Dickinson efectul și impactul tehnologiei asupra modului în care se poate accentua un anumit tip de inteligență la elevii din ciclul primar și gimnazial când influența asupra acestora poate fi fundamentală.

Tehnologiile care măresc inteligența lingvistică

Așa cum tipografia a revoluționat învățatul și gânditul în secolul al XV-lea, așa a creat și calculatorul o revoluție similară astăzi. De-a lungul rețelelor de calculatoare și a bazelor de date din întreaga lume, studenții au acces direct la informația curentă. În fiecare domeniu de cunoaștere, sistemele educaționale se transformă deoarece atât studenții cât și profesorii învață să folosească tehnologia multimedia. Noile programe permit copiilor să scrie sau să insereze grafice în texte gen rebus precum *Wings of Learning*, *Muppet Slate* etc. Alte programe (de exemplu *Pine Artist and Creative Writer* de la *Microsoft*) fac posibilă formatarea proiectelor de scris în diferite forme, să scrie cuvinte în diferite mărimi și să acompanieze cu diferite efecte sonore. Aceste programe sunt foarte motivante atât pentru scriitorii începători, cât și pentru cei avansați.

Numeroasele programe user-friendly fac posibilă combinarea informației în diferite forme, incluzând cuvinte, imagini și sunete. Studenții pot acum să înregistreze, să sorteze și să intersecteze informații, notițe, bibliografii și să creeze raporturi multimedia pentru a crea o aventură a învățării. Profesorii pot să-și dezvolte propria "magazie" de cursuri, să creeze baze de date care să lege documente, să expună prezentări preprogramate pe suport video și să-și îmbogățească cursurile cu un surplus de tehnologie. Unele dintre cele mai importante programe de procesare de text sunt *Microsoft Word*, *Word Perfect*, și *Ami Pro pentru Windows*.

Învățarea tastatului în școala primară de astăzi este la fel de importantă ca scrisul cu stiloul, și a învăța să folosești un procesor de text este la fel de important pentru studenți ca a învăța să tasteze. Copiii sunt încurajați să folosească

aceste posibilități în comunicare și colaborare cu studenții aflați la depărtare pe o varietate de proiecte, prin intermediul unui număr crescând de rețele electronice. Telefoanele și modem-urile esențiale acestor procese ar trebui să fie echipamentul standard al oricărei clase. Dezvoltarea abilităților lingvistice pentru întreaga populație pot fi catalizate de noi unelte electronice remarcabile pentru accesarea și prelucrarea informației și comunicațiilor, învățarea și dezvoltarea inteligenței la un nivel fără precedent.

Tehnologiile care măresc inteligența logico-matematică

Inteligența logico-matematică poate fi exersată sau dezvoltată de-a lungul multor tipuri noi și provocatoare de tehnologii multimedia. Studenții de orice nivel de abilitate pot învăța foarte eficient de-a lungul unor programe software interesante care oferă un feedback imediat și merg mult departe peste exercițiu. Multe dintre acestea oferă oportunități de dezvoltare a unor abilități de gândire de ordin superior, esențiale în rezolvatul problemelor. În ceea ce urmează iată câteva exemple dintre multele programe care sunt acum pe piață:

Millie's Mathhouse de la *Edmark's* este un program atractiv și plin de succes care introduce numerele și conceptele matematice copiilor preșcolari sau de la școala primară. Este plin de culoare, sunet, muzica și grafice și lucrează prin intermediul unui ecran de contact. Copii sunt introduși în conceptele matematice esențiale în vreme ce ei operează cu insecte animate, operează un cuptor virtual sau fac forme cu animale care vorbesc. În vreme ce ei explorează și descoperă, copiii învață despre numere, forme, mărimi, tipare și rezolvarea de probleme.

Pentru elevii din ciclul primar, programul *Math and More* de la *IBM* introduce elevilor tipare, relații, geometrie, probabilități și statistică prin intermediul unor materiale printate sau video foarte motivante.

Geometry, Physics and Calculus de la *Broderbund* face anumite subiecte abstracte și adesea dificile mai concrete și ușor de

înțeles în timp ce studenții manipulează grafice colorate. *The Physics of Auto Collisions* și *The Tacoma Narrows Bridge Collapse* folosesc evenimente reale pentru a face legătura cu fizica și cu aplicațiile practice. În timp ce studenții analizează evenimentele reale în termeni științifici și matematici, principiile fizicii devin mai pline de înțeles și mai relevante.

Una din primele aventuri, *Rescue at Boone's Meadow* prezintă sarcina de a transporta un vultur grav rănit la un veterinar aflat la 100 km distanță cât de repede posibil. Din cauza terenului dificil elevii trebuie să găsească o combinație optimă a folosirii unui camion, avion, sau escaladare, luând în considerare și combustibilul, greutatea și diferitele puncte de start. Studenții folosesc o combinație de discuri video de acces aleatoriu, hărți și calculatoare pentru a genera soluții alternative. Elevii din clasa a cincina de abilitate medie au fost fascinați de această sarcină și au fost motivați să-l rezolve cu soluții care necesită peste 15 pași.

Instrumentele și resursele menționate în exemplele de mai sus sunt numai câteva din exemplele mijloacelor de a trezi la viață, de a activa, a îmbogăți și a aprofunda învățatul prin intermediul tehnologiei. Zidurile sălilor de clasă cad într-adevăr, în vreme ce întreaga lume a învățatului devine accesibilă studenților și profesorilor, care pot astfel deveni parteneri ai oamenilor de știință și ai exploratorilor în descoperirea și construirea cunoștințelor despre planeta noastră și locuitorii ei.

Bibliografie si webografie:

<http://www.wikipedia.org>

<http://www.scribd.com>

Gardner, H., *Inteligente multiple. Noi orizonturi*, Editura Sigma, Bucuresti, 2006

HOBBY-URILE LA ADOLESCENȚI - DESIGNERUL VESTIMENTAR -

Profesor. Rusu Maria Lăcrămioara
Grup Școlar "Dimitrie Leonida" Piatra- Neamț.

Adolescența este o vârstă la care toți tinerii încearcă să își dezvolte personalitatea proprie.

Copilul desenează din instinct. Forme simple bineînțelese, dar care îi ajută să se exprime. Astfel un pătrat devine o masă pe care o împodobește cu o vază de flori. Cercul devine un cap de om, copilul plasează acest cerc deasupra unui triunghi și ansamblu devine.... imaginea mamei, de exemplu. La început percepția este naivă așa cum o vede copilul la vârsta lui.

Pentru că desenul este o plăcere, el produce chiar o intensă bucurie și satisfacție celui care știe să-și exprime în acest fel pasiunea și să-și construiască treptat personalitatea.

Copilul, adolescentul transformă această formă de joacă într-un hobby și consideră o îndeletnicire plăcută și utilă în timpul liber fiind o formă de relaxare constructivă.

Designul vestimentar este o modalitate de exprimare artistică prin care sunt transpuse cele mai diverse imagini și sunt transmise idei și sentimente. Designul este un proces amplu ce presupune imaginație, fantezie, îndrăzneală și originalitate, care contribuie la lansarea unor noi modele, tendințe care pregătesc în prealabil industria de confecții, acceptând un nou curent. Designerul definește o dublă activitate de a inventa și a desena. Designul, definit ca disciplină cuprinde un ansamblu de concepții și procedee de proiectare a îmbrăcăminte sub aspect estetic și funcțional. Principiile aplicate în designul vestimentar sunt formele flexibile, deoarece nu există reguli care să guverneze imaginația și ingeniozitatea.

Adolescența este perioada marilor încercări care variază de la o zi la alta în diferite tendințe și stiluri

în funcție de stările lăuntrice ale fiecărei personalități în schimbare.

Designerul este un modelator al gustului și sensibilităților oamenilor. Hainele sunt mesaje despre stilul de viață al purtătorului și despre tipul de societate în care acesta trăiește. Vestimentația contemporană este expresia universului cultural căruia îi aparținem. Forma, culoarea, linia vestimentară, pot reflecta o tendință culturală și pot acționa asupra mentalității oamenilor.

Îmbrăcămintea constituie un mijloc de exprimare a unor sentimente, atitudinea sau relația cu anumite evenimente; în aceste cazuri ea comportă o motivație preponderent

comunicațională. Dintre toate motivațiile îmbrăcăminteii una prezintă un interes deosebit și anume motivația estetică, una din cele mai importante preocupări ale designerului. Vestimentația este un limbaj nuanțat la infinit, un instrument al relației sociale. Pentru a se impune, un tânăr designer trebuie să-și realizeze un portofoliu de calitate, cu schițe clare și modele ce vor fi apreciate de viitorii clienți.

Cei mai talentați designeri pot ajunge să lucreze pentru marile nume din industria modei, pentru diverse magazine sau pentru ateliere de modă. Și vedem astfel cum un hobby constituit în joacă devine o meserie creativă și interesantă.

LIMBAJUL VESTIMENTAȚIEI ÎN AFACERI

**Profesor Grigoraș Simona – Anișoara
Colegiul Tehnic “Danubiana” Roman, Jud. Neamț**

Dincolo de modă, de mituri și de mofturi, îmbrăcămintea, accesoriile, gestica, expresia feței, postura și liniile trupului constituie primele elemente care conferă identitate vizuală unei persoane oarecare. În mediul afacerilor, ca și în lumea mondenă, identitatea vizuală imediată este cea care generează prima impresie, clasificând și poziționând oamenii, tot așa cum blana animalelor sau penele păsărilor fac acest lucru în pădure.

Puterea înfățișării

În mod implacabil și doar aparent nedrept, prima impresie, la prima întâlnire, este și cea decisivă și durabilă pentru majoritatea sfidătoare a contactelor interumane. Identitatea vizuală imediată, adică îmbrăcămintea, accesoriile și limbajul trupului sunt principalul suport de imagine sursă pentru prima impresie. Ca și în dragostea la prima vedere, look –ul unei persoane este principalul generator de credibilitate și atracție la prima întâlnire de afaceri.. Suspiciunea și respingerea se insinuează, desigur, tot la prima vedere.

În afaceri, doar orbii și cei care ignoră voit faptul că îmbrăcămintea și accesoriile vestimentare transmit puternice mesaje sociale se mai pot îndoi de faptul că „haina face pe om”. La o extremă, hainele luxoase și perfect croite sugerează bunăstarea, siguranța, puterea și profesionalismul. La cealaltă extremă, hainele sordide sugerează umilința și sărăcia. În plus, îmbrăcămintea excesiv uzată mai sugerează și neglijența sau disprețul pentru colectivitate și pentru aparențe. Astfel, la prima impresie, ținuta ca atare poate conduce spontan la riscul identificării unei persoane ca lipsită de profesionalism sau aparținând claselor inferioare.

În cifre și proporții, ținuta vestimentară și limbajul trupului - înălțimea, greutatea, îmbrăcămintea, coafura, culorile, accesoriile, machiajul și bijuteriile la femei, ca și ceasurile, stilourile și gențile, pentru bărbați - contează în proporție de 55% la formarea primei impresii. Ele pot transmite instantaneu o imagine de seriozitate, încredere și respect pentru clienți și parteneri, în

întâlnirile de afaceri. Desigur, la fel de ușor, pot transmite exact contrariul.

Credibilitatea înfățișării

În afaceri, încrederea este cel mai tânjit și prețuit sentiment. Ca orice pasăre rară, este greu de câștigat și păstrat. Chiar dacă se întâmplă uneori să inspirăm încredere pur și simplu, fără să știm cum anume o facem, atunci când participăm la o întâlnire sau o reuniune de afaceri, nu ne putem permite să lăsăm încrederea insuflată de prima impresie la voia întâmplării și a norocului. În afaceri, avem nevoie să fim priviți ca persoane de încredere de către toți acei potențiali clienți sau parteneri care contează pentru noi. Ori de câte ori nu vom reuși să le inspirăm destulă încredere, vom risca pierderea unor relații de afaceri, ca și pierderea unor prietenii sau iubiri.

Îmbrăcămintea și înfățișarea sunt surse de credibilitate imediată aflate oarecum mai la îndemână decât contul în bancă, titlurile și proprietățile imobiliare. Ni se întâmplă să experimentăm instinctiv acest lucru, atunci când mergem la bancă pentru un credit, atunci când facem o achiziție în leasing sau când mergem la un restaurant sau un hotel de lux. Vreau să spun doar faptul că o minimă înțelepciune ne ferește să îmbrăcăm o pereche de pantaloni jerpeliți, o cămașă șifonată și niște pantofi scâlciți.

Invariabil, ne vom bucura de mai multă atenție când alegem un costum bun, o încălțăminte decentă și niște accesorii asortate. Invariabil, vor exista diferențe semnificative în ceea ce privește modul în care suntem tratați. Practic, diferența o va face puterea primei impresii create numai și numai prin atitudine și înfățișare.

Practic, este mai riscantă îmbrăcămintea prea sport, dând impresia de lipsa de profesionalism și respect, decât ținuta prea formală pentru o anumită ocazie. Aceasta din urmă comunică un plus de respect față de sine și ceilalți. Dacă există o șansă ca într-o zi să ai o întâlnire de afaceri, alege o ținută "business".

Există coduri vestimentare în afaceri?

Da. Răspunsul la această întrebare este afirmativ chiar și acolo

unde nu par să existe coduri vestimentare, în sensul că nu sunt înscrise sau cerute explicit în regulamente.

În peisajul afacerilor, au existat și încă există organizații, mai cu seamă bănci și companii de asigurări, care tratează cu seriozitate și rigoare codul vestimentar. La unele dintre acestea, culorile recomandate sau chiar singurele culori admise sunt doar nuanțele de negru, bleumarin și gri închis. Manșeta cămășilor trebuie să depășească mâneca hainei de la costum, dar nu cu mai mult de doi centimetri. Parfumul trebuie să fie discret sau neutru

Machiajul și decolteul feminin trebuie să fie de asemenea discrete. Fusta scurtă se poate afla sub un drastic embargo sau cu totul dimpotrivă, ca și încălțăminte decupată în vreun fel sau altul, fie și vara. Ciorapii din mătase sunt aproape obligatorii, inclusiv vara. Se poate merge chiar până acolo unde bărbaților le este interzisă barba sau mustața, ca și părul prea lung. Femeilor, în schimb, nu li se tolerează purtarea părului prea scurt. Coafura trebuia să fie aranjată, fără gel și fără culori stridente ale părului.

În business, codul vestimentar diferă de la un domeniu la altul, ca și de la o companie la alta. În domeniul vânzărilor, de pildă, codul va fi semnificativ mai restrictiv decât în lumea artei. În primul caz, identitatea vizuală va trebui să indice o persoană responsabilă, organizată, chiar meticuloasă, iar în cel de-al doilea, o persoană inventivă și originală. În domeniile artistice, precum cele ale creativilor din publicitate sau din industria modei, regula discreției poate fi înlocuită cu cea a ostentației. Accesoriile pur și simplu nu mai au limite. În schimb, în domenii precum băncile, finanțele, asigurările, vânzările, expertiza contabilă, autoritățile de reglementare sau altele cu statut oficial, codul vestimentar cotidian va include costumul și va restrânge drastic libertatea accesoriilor. Ca regulă generală, în profesiunile care nu interacționează în mod direct cu clienții – back office, sectorul IT, laboratoare, sala mașinilor – codul vestimentar rămâne mai curând unul permisiv; ținuta poate fi

lejeră, prea puțin formală și cât mai ușor de întreținut. Aparent, în privința ținutei, majoritatea mediilor de afaceri sunt prea puțin rigide. Dimpotrivă, sunt mult mai lejere și mai colorate. Cu toate acestea, câteva reguli vestimentare elementare sunt respectate adesea și au rolul de a transmite unele mesaje sugestive pentru gradul de competență și imaginea profesională.

Accentul cade pe distincția dintre formal și informal, în sensul că ținuta formală este percepută mai curând ca potrivită pentru lumea afacerilor, în timp ce cea informală este percepută mai curând la polul opus.

Ținuta business se află într-un oarecare acord cu ramura și domeniul afacerilor, cu genul de activitate prestată, cu postul ocupat și cu poziționarea în ierarhie. Atunci când o persoană reprezintă o corporație, ea pierde o parte din libertatea de a-și afișa preferințele și gusturile vestimentare subiective.

Standardele impun mai curând costumul în culori sobre sau, cel puțin sacoul cu pantalon de stofă, în cazul bărbaților, ca și costumul taior, fusta cu bluză sau pantalonul cu bluză și sacou în cazul femeilor, care reprezintă o organizație.

Vestimentația managerilor trebuie să fie în acord cu postul și tipul de activitate; înalții manageri ai transnaționalelor, ca și divele de la Hollywood, își vor semnala adesea poziționarea și prin vestimentații de creator, la prețuri de zeci de mii de dolari. Ca regulă generală, costumul cu pantalon nu este recomandat pentru femei; ținuta cel mai adesea potrivită fiind sacoul cu fustă.

Adesea, în negocierea afacerilor, simplitatea și onestitatea sunt principalele ingrediente ale succesului, astfel încât discreția și moderația primează înaintea opulenței.

Standarde internaționale minimale.

În linii mari, standardele internaționale minimale pentru ținuta (occidentală) de afaceri fac distincție între următoarele trei clase vestimentare, cu unele recomandări specifice și graduale, din perspectiva intensității sobrietății și rigorilor: ținuta „Casual”, ținuta „Business-Casual” sau „Smart – Casual” și ținuta Business

Ținuta „casual”

Emblematică pentru ținuta „casual” este libertatea de mișcare și dezinvoltura. Cel mai adesea, acestea sunt oferite de tandemul blue – jeans și

tricot sau blue – jeans și cămașă căzută peste pantalon, atât la bărbați cât și la femei. Indiferent de vârstă. În aceeași notă relaxată, vestimentația casual poate fi extrem de variată, începând de la hainele muncitorești până la cămașa hawai și moda hip-hop, care a include chiar și bijuterii sofisticate sau țesături luxoase în ținuta din genul sport. Practic, ținuta casual nu interzice nicicum extravaganța. În nici un caz, bijuteriile purtate de bărbați sau pantalonii scurți purtați de femei.

Expunerea trupului destul de pronunțată în acest gen de ținută rămâne limitată de pudoare și tradiții locale. Decolteul poate fi larg și adânc, iar fusta poate fi foarte scurtă, chiar și în sezonul rece. Totuși, în cazul bărbaților, expunerea umerilor este mai curând limitată.

De regulă, ținuta feminină se întrece în croieli mai strâmte, care evidențiază formele trupului, fără restricții de nici o culoare. Bijuteriile pot fi strălucitoare, iar machiajul și parfumul pot să abunde, pur și simplu.

Tocurile, cel mai adesea, vor fi subțiri și înalte, dar pot fi și joase sau în genul sport. În replică, bărbații își vor exprima adesea masculinitatea prin pantalonii bine strânși pe fese și cămășile larg deschise la nasturii de sus. Vor fi, desigur, gata să înfrunte primejdiile cu pieptul gol.

Practic, ținuta casual exprimă liber personalitatea și interesul sexual, ca și eventuala disponibilitate. Mesajele nonverbale pot fi conturate foarte clar. În esență, prin ținuta casual căutam cu toții relaxarea, confortul și expresia personală, afișând fiecare dorința de a face lucrurile altfel. Din păcate, ținuta casual se potrivește doar în activitățile care nu au misiunea expresă de a relaționa direct cu clienții și cu publicul extern, în organizațiile cu un management mai flexibil, care nu-și dădăcesc și cicălesc angajații.

Ținuta „business casual” sau „smart-casual”

Ținuta business - casual reprezintă un standard vestimentar internațional ceva mai restrictiv sau relativ permisiv, aflat undeva la mijlocul distanței dintre îmbrăcămintea casual, de stradă și de week end și îmbrăcămintea gomoasă, strict formală în afaceri. Practic, ținuta business-casual constituie un compromis care conferă purtătorului atât atitudinea unui om relaxat, cât și imaginea profesională necesară în unele afaceri.

Acest standard lejer este cel mai potrivit pentru majoritatea job-urilor în care, simultan, este nevoie atât de imaginea și credibilitatea unui om de afaceri, cât și de avantajul lejerității și al sportivității unor haine comode, ușor personalizate. Business-casual este ținuta ideală pentru întâlnirile mai mult sau mai puțin aparent întâmplătoare cu un client sau cu un partener de afaceri, atunci când avem nevoie de o atitudine relaxată, dar avem și nevoie să ne impunem prin imaginea business.

Business-casual pentru bărbați

Câteva dintre elementele de identitate vizuală vestimentară, asociate recuzitei masculine specifice ținutei business - casual ar putea fi: cravata, cămașa, tricoul, pantalonul, pantofii, șosetele, cureaua, bijuteriile, barba, mustața și unele accesorii.

Cravata rămâne opțională. Ca regulă generală, cravata nu este necesară pentru ținuta business-casual, cu excepția reuniunilor la care, în invitație, este invocată în mod explicit sintagma „cu cravată”. Totuși, în situațiile de dubiu, este mai bine cu decât fără cravată, mergând pe considerentul că aceasta poate fi scoasă discret, dacă este cazul.

Cămașa cu mânecă lungă este preferabilă celei cu mânecă scurtă. Asta chiar și în arșița verii și nu atât pentru a ne proteja de razele soarelui, cât pentru a reduce suprafața expusă privirilor. În situațiile de negociere, este notoriu faptul că majoritatea bărbaților se simt cu atât mai vulnerabili cu cât suprafața dezgolită a trupului lor este mai mare. Nici o altă restricție privind cromatica și țesătura.

Tricoul, mai curând alb și cu guler, decât colorat și decoltat, poate fi o alegere potrivită pentru un bărbat athletic și un eveniment în locație deschisă, outdoors.

Pantalonii comportă unele restricții în cazul ținutei, în sensul că nu sunt admiși blue-jeans, pantalonii de gimnastică, bermude, pantalonii scurți sau de ciclist. Standardul business-casual comportă cerințe minimale privind bumbacul, inul, dock, lână și unele țesături sintetice, ca și exigența de a fi curați și călcați.

Șosetele vor fi mai curând închise la culoare, asortate cu pantalonul și suficient de lungi încât să nu expună pielea la vedere, atunci când persoana se așează.

Pantofii, la o ținută smart-casual, vor fi numai și numai din piele. Cureaua va fi asortată cu pantofii.

Sandalele sunt excluse, ca și pantofii sport. Bijuteriile se rezumă adesea la un ceas de buna calitate. Dacă cineva poartă și alte bijuterii la ținuta smart-casual, va avea grijă ca acestea să rămână discrete.

Barba și mustața nu ridică probleme în cazul ținutei business-casual, desigur, în măsura în care sunt potrivite fizionomiei și păstrate impecabile. Există și domenii de business în care merită să reflectăm asupra oportunității păstrării părului facial.

Accesoriiile contează și ele în sublinierea statutului social; parfumul, port-card-ul din piele, dimensiunea și modelul genților, telefonul mobil și, desigur, marca și modelul mașinii.

Business-casual pentru femei

În cazul doamnelor, stilul vestimentar va nuanța și delimita unele mesaje profesionale de altele senzual-sexuale. Părul, gâtul, încheietura mâinii, zona genunchilor și coapsele sunt puternici transmițători senzuali, chiar dacă semnale emise nu sunt decodificate neapărat conștient și explicit. Între elementele de identitate vizuală, asociate recuzitei feminine specifice ținutei business - casual, ar merita menționate următoarele: cămașa, decolteul, fusta, slits-ul, pantalonii, pantofii, ciorapii, bijuteriile și accesoriile.

Cămașa sau bluza vor fi, de regulă, din bumbac, in, mătase sau amestecuri echivalente.

În business-casual vor fi evitate catifeaua și materialele stralucitoare. Chiar dacă pune frumos în evidență silueta cambrată, cămașa prea strâmtă va fi mai curând evitată. Decolteul generos nu este considerat tocmai potrivit pentru business sau pentru interviul de angajare. Fusta este emblematică pentru ținuta feminină business casual.

În ceea ce privește lungimea, regula uzuală spune că atunci când persoana stă în picioare, fusta trebuie să ajungă la cel puțin 10 cm sau o lățime de palmă deasupra genunchiului. Când persoana stă jos, pe scaun, coapsele trebuie să fie acoperite.

În concluzie, în mediul business, fustele scurte și strâmte care se ridică la jumătatea coapsei în poziția așezat, sunt considerate nepotrivite. Slits-ul care facilitează prea mult expunerea picioarelor dezgolite nu este considerat potrivit cu mediul business. De regulă, slits-ul trebuie să fie discret sau ascuns și situat la spate, în centru, pentru a ușura mersul și urcatul scărilor.

Femeile care se îmbracă sexy la serviciu și la întâlnirile de afaceri sunt considerate ceva mai puțin inteligente și competente, dar mai disponibile.

Pantalonii nu comportă restricții majore în cazul ținutei business-casual pentru femei.

Culorile vor fi mai curând sobre. Albastru, negru, gri, maro și kaki sunt mereu alegeri bune. În ceea ce privește lărgimea, vor fi evitate extremele, nici prea strâmți, nici prea largi.

Pantofii se recomandă a fi doar din piele, în culori potrivite: negru, maro și albastru, asortate cu celelalte accesorii vestimentare. Un aspect mai sobru și conservator cere ca degetele să fie acoperite.

Sandalele și pantofii sport nu intră în calcule. Tocurile nu trebuie să fie prea înalte, dar este mai bine să existe pentru a oferi un plus de înălțime și prestanță. Ciorapii nu sunt obligatorii dar sunt recomandați în mediile de business mai formale, cum ar fi băncile, asigurările și hotelăria, mai ales dacă fusta-i scurtă.

Geanta business feminină este de dimensiuni reduse, simplă și bine structurată în interior. O servietă fină, din piele sau microfibră, poate fi indicată, cu grija de a o folosi pentru documente și destinații care să justifice prezența ei în afaceri.

Cosmeticele nu trebuie să estompeze aspectul natural. De regulă, pentru un aspect îngrijit și finisat, puține cosmetice înseamnă mai bine decât deloc. Unghiile vor fi, desigur, curate și bine întreținute, de lungime moderată și în culori mate, estompeate, fără strălucire.

Machiajul de preferat este cel aflat cât mai aproape de aspectul natural.

Bijuteriile și accesoriile ocupă un spațiu mai amplu în recuzita feminină. Specialiștii recomandă restrângerea bijuteriilor, a cerceilor zomăitori, a inelelor moștenire de familie, a bratarilor de aur. Trebuie eliminate aproape total bijuteriile din lemn și pene, din stori și plastice. Fac impresie cam cât și gențile tip sacoșă. Doua motive justifică diminuarea bijuteriilor în business: distrag atenția de la obiectul negocierilor și transmit o imagine prea feminină, asociată adesea cu vulnerabilitatea. Soluția indicată este aproape masculină; un ceas conservator și alte câteva alegeri simple si de calitate.

În încheiere, între interdicțiile uzuale mai amintim: pantofii cu tocuri exagerate, ciorapii cu model șocant, sandalele și șlapii, maiourile sumare,

bluzele conturate strident, rochiile transparente sau obiectele vestimentare false.

Ținuta "business"

Ținuta business comunică identitatea vizuală și imaginea persoanei care o poartă, dar nu se rezumă la aceasta. Ea comunică și informații despre compania pe care o reprezintă persoana și, de asemenea, despre atitudinea acestei persoane și acelei companii față de partenerul de afaceri și față de gazda întâlnirii și persoanele prezente acolo. Hainele transmit informații importante despre statusul social, ocupațional și interesul sexual al purtătorului.

Costumele comune, "de gata", pot fi adesea surclasate de costumele de comandă, eventual, produse de renumiți creatori de modă. De regulă, hainele de comandă, pantofii confecționați manual sau ceasurile costisitoare indică putere financiară și poziții ierarhice pe măsură. Totuși, atunci când ținuta nu se potrivește cu job-ul sau cu statusul financiar, riscăm să fim percepuți ca "prețioși" sau de prost gust.

Pentru ambele sexe, ținuta business este una mai curând simplă, dar de foarte înaltă calitate, foarte scumpă și de o eleganță sobră.

Ținuta business pentru bărbați

Ținuta business pentru bărbați constă în costum, cămașă cu mânecă lungă, și, în mod obligatoriu, cravată. Manșetele cămășii vor fi cu aproximativ două degete peste lungimea mâneicilor sacoului. Butonii de la manșete vor fi mai curând niște bijuterii sobre, decât niște simple accesorii vestimentare. Acul de cravată și ceasul sunt accesorii conservatoare care merg pe aceeași linie. Pantofii sunt din piele, de regulă, de culoare neagră. Uzual, este considerat ca fiind cumva prea conservator portul cravatelor negre sau albe. Acestea rămân strict obligatorii la reuniunile cu ținută în alb și negru, în mediile de afaceri mai rigide, ca și la diversele evenimente mondene, dublate de ritualuri religioase, cum ar fi nunțile și funerariile.

Ținuta business pentru femei

În rezumat, ținuta business pentru femei constă în costum cu bluză sau cămașă.

Ciorapii și pantofii de o eleganță sobră sunt practic obligatorii. Picioarele dezgolite și sandalele lejere nu se potrivesc cu întâlnirile de afaceri. Producătorii de ciorapii au creat destule linii speciale pentru vară.

Deși multa vreme s-au evitat pantalonii, deoarece riscau să deranjeze pe acei bărbați care consideră că femeile n-ar trebui să poarte pantaloni, astăzi acest tip de costum este din ce în ce mai larg acceptat, chiar și în cele mai conservatoare medii de afaceri.

De regulă, condiția business impune ca fusta să depășească ușor genunchii, atunci când femeia de afaceri stă așezată pe scaun. Se pare că o fustă mai scurtă riscă să amestece unele dintre semnalele corpului. În cel mai fericit caz, ca și bijuteriile, ea va accentua feminitatea, dar va produce un șir de asocieri inconștiente, între care vulnerabilitatea și sexualitatea.

Pentru a sugera o imagine business, părul femeilor trebuie strâns sau orientat astfel încât cadrul feței să rămână liber. Gâtul feminin însă trebuie

să fie mai curând acoperit. În mod normal, cămașa va fi închisă până la ultimul nasture. În cazul persoanelor care nu suportă presiunea unui guler, cămașa poate rămâne deschisă la primii nasturi, cu condiția ca gâtul să fie mascat de o eșarfă. Totul trebuie să fie curat și călcat. În plus, nici cele mai bune haine nu țin 100 de ani.

Accesoriiile pot completa sau infirma imaginea business. Cu cât o femeie este mai atrăgătoare, cu atât mai mult simplitatea devine o regulă în aria business. Culoarea și calitatea lacului de unghii, calitatea ciorapilor, discreția și calitatea parfumului, modul în care femeile scot în evidență sau ascund anumite trăsături prin machiaj, numărul și calitatea bijuteriilor, precum și modul în care acestea completează personalitatea femeii de afaceri pot accelera succesul.

Parfumul de calitate se poartă numai pe piele, nu și pe haine. Mirosul de țigară nu-i nicidecum o opțiune.

www.askmen.ro

www.financiarul.ro

www.businessmagazin.ro

TANISLAV ,Cristina;
POSTOVEI Cătălina -
Marketingul afacerilor,
Bucuresti : Editura Oscar Print,
2006.

PERSONALITĂȚI ALE ISTORIEI ROMÂNEȘTI CARE AU REALIZAT UNIREA

**Profesor Dragomirescu Silviu
Grupul Școlar Economic-Administrativ Piatra- Neamț**

Pe parcursul derulării istoriei noastre, au ieșit la iveală două mari idealuri, neatârnamarea înțeleasă întâi ca autonomie, apoi ca independență națională, urmat de celălalt ideal, al unirii într-un singur stat românesc. Generații întregi și lideri vizionari au luptat pentru înfăptuirea lor, asumându-și riscuri pentru persoana lor sau categoria socială din care făceau parte. În cadrul acestui efort general al societății românești, au existat personalități importante care au sesizat exact oportunitatea realizării Unirii: Mihai Viteazul, Alexandru Ioan Cuza și regele Ferdinand. Aceste personalități au reușit să-și promoveze acțiunile politice și militare în diferite contexte externe și interne favorabile, sau au creat ele însele oportunități în contexte imprecis creionate. În spatele lor s-au aflat alți oameni politici sau partide care au înțeles mesajul liderilor, sprijinindu-le demersurile pentru atingerea idealului respectiv, adică Unirea.

Mihai Viteazul, Al.I. Cuza și regele Ferdinand au reușit să coaguleze energiile și forțele politice din societate pentru atingerea obiectivului general.

Primul care s-a încumetat să-l aplice în practică a fost domnitorul Țării Românești, Mihai Viteazul atunci când a realizat Unirea Țărilor Române în 1600. Nu se poate afirma că Mihai a fost animat de sentimente clar naționale, deoarece în societatea de la sfârșitul Evului Mediu nu se dezvoltase o adevărată conștiință națională, fapt petrecut mult mai târziu. Atunci, care au fost motivele ce au stat la baza Unirii efemere din 1600-1601? Părerile istoricilor sunt împărțite: dorința de cucerire a Transilvaniei și Moldovei, constituirea unui front de luptă împotriva turcilor, polonilor și habsburgilor, ambiția personală a domnitorului Țării Românești de a realiza „planul dacic”, „ura împotriva

familiei Bathory din Transilvania și Movileștilor din Moldova, acțiune de cucerire în slujba împăratului Rudolf de la Viena, etc. Esențial este faptul că Mihai Viteazul a reușit pentru prima dată să unească trei Țări Române conștiente de diferențele între ele. Acțiunea lui Mihai Viteazul s-a terminat brusc în 1601 prin intervenția străină a puterilor vecine, prin trădarea unor participanți și asasinarea inițiatorului ei pe Câmpia Turzii. Ideea de Unire a Țărilor Române s-a perpetuat în planurile intelectuale ale umaniștilor și iluminiștilor de mai târziu, sau în proiectele politice aparținând unor principii și domnitori care aspirau la marea „Dacie”, .

Al doilea conducător român care a realizat Unirea, a fost Alexandru Ioan Cuza, începând cu 24 Ianuarie 1859 și terminând cu recunoașterea dublei alegeri și Unirii în 1861. Domnul Unirii din 1859 a înțeles perfect care este rolul său: Unirea totală a Moldovei și Valahiei, urmată de modernizarea statului și societății românești printr-o politică reformistă cu caracter amplu și sistematic. Cuza a reușit să antreneze lideri și forțe politice interne care doreau finalizarea unor obiective prevăzute în programele de la 1848, în doleanțele divanurilor ad-hoc și în concepția „partidei unioniste”. Este adevărat că la 1859 s-a înfăptuit doar o unire parțială, a două state românești și nu trei, întrucât Transilvania și Bucovina se aflau sub ocupația Imperiului habsburgic. Condițiile internaționale din 1859 și raporturile dintre Puterile Garante nu permiteau realizarea unei uniri mai ample. Totuși, prin „politica faptului împlinit”, prin relațiile din lumea occidentală și cu sprijinul Franței lui Napoleon al III-lea, Al.I. Cuza a împlinit parțial acest ideal al Unirii fiind un prim pas către Unirea cea mare, realizată abia în 1918. Domnul Unirii a dat dovadă de tact și diplomatie cu

marile puteri, impunând astfel dorința românilor de a avea un singur stat. Ea a fost mai presus decât prevederile limitate ale Convenției de la Paris din 1858 și mai puternică decât ambiția oricărui imperiu vecin, fie el și puterea suzerană. După succesul diplomatic și politic din 1861, Cuza s-a concentrat pe modernizarea instituțională a noului stat România, modernizare care a fost continuată de Carol I de Hohenzollern Sigmaringen începând cu 1866.

Regele Ferdinand, nepotul lui Carol I, a preluat idealul unității naționale în condițiile excepționale de la sfârșitul Primului Război Mondial, în 1918. În acord cu principiile formulate de oamenii politici partizani ai alianței cu Antanta, precum Brătienii, regele s-a achitat cu succes de această misiune nobilă: recuperarea provinciilor aflate sub dominația Habsburgilor, adică Transilvania și Bucovina, apoi recunoașterea unirii lor cu România-patria mamă. După cum se știe, nu regele Ferdinand a realizat Unirea cea Mare la 1 Decembrie 1918, ci poporul și reprezentanții săi din Basarabia, Bucovina și Transilvania. Adunările locale constituite din acești reprezentanți, numite Marea Sfat de la Chișinău, Congresul General al Bucovinei de la Cernăuți și Marea Adunare Națională de la Alba Iulia, au luat hotărâri și rezoluții cu caracter larg democratic ce prevedeau un obiectiv comun-unirea cu frații lor de peste Prut și Carpați. Autoritățile de la București, în frunte cu regele Ferdinand au oferit sprijin politic și militar, însă nu au putut forța Unirea, decizia aparținând elitelor și adunărilor locale. Abia în finalul procesului, Bucureștiul a emis decretul și legile de unire, iar încoronarea lui Ferdinand ca rege al tuturor românilor în 1922 la Alba Iulia, nu a făcut altceva decât să consacre împlinirea acestui deziderat al Unirii românilor într-un singur stat. Contextul extern a fost deosebit de favorabil acestei Uniri: sfârșitul

Primului Război Mondial în 1918 cu înfrângerea Germaniei și Austro-Ungariei, destrămarea imperiilor multinaționale precum cel țarist, austro-ungar, otoman și aplicarea în practică de către românii aflați sub dominație străină a principiului autodeterminării naționale, încurajat de forțele Antantei victorioase. Conferința de pace de la Paris de după război și tratatele semnate la Versailles, Saint-Germain, Trianon, Sevres și Paris au garantat la nivel european actul politic al românilor din 1918. Pe plan intern, adoptarea Constituției liberale din 1923 a

consacrat Marea Unire din 1918 și reformele pentru modernizarea României Mari.

Visul lui Mihai Viteazul a fost îndeplinit după secole de alți conducători români, care nu au crezut niciodată în granițele de pe Prut și Carpați. Moștenirea sa politică a încăput pe mâini bune, a unor oameni capabili și patrioți. În final, rămâne ca și generațiile viitoare să îmbrățișeze aceste idealuri, indiferent de greutatea vremurilor.

Bibliografie:

Boia, Lucian, Istorie și mit în conștiința românească, Ed. Humanitas, București, 1997;
 Hitchins, Keith, Conștiință națională și acțiune politică la românii din Transilvania 1868-1918, Ed. Dacia, Cluj, 1992;
 Neagoe, Stelian, Istoria Unirii românilor-de la începuturi la Cuza Vodă, Ed. Științifică și Enciclopedică, București, 1986;
 Toderașcu, Ion, Unitatea românească medievală, partea I, Ed. Științifică și Enciclopedică, București, 1988.

RECUNOAȘTEREA INTERNAȚIONALĂ A DUBLEI ALEGERI ȘI A UNIRII DEPLINE A PRINCIPATELOR ROMÂNE ÎN 1859

Profesor Dragomirescu Doina
Școala cu clasele I-VIII nr.11 Piatra-Neamț
Școala „Daniela Cuciuc,, Piatra-Neamț

Dubla alegere de la 24 Ianuarie 1859 a lui Alexandru Ioan Cuza a inaugurat politica faptului împlinit, o strategie politică adoptată de politicienii români ai vremii, fără să țină cont mai întâi de interesele Marilor Puteri Garante. Dubla alegere a însemnat efectiv o încălcare a prevederilor Convenției de la Paris din 1858. În cercurile diplomatice europene se făceau aprecieri asupra a ceea ce ambasadorii și consulii numeau,, o nouă și gravă complicație,,. Într-adevăr s-a creat o problemă în politica europeană inițiată de Puterile Garante,determinând poziții contradictorii în rândul acestora. Astfel,Franța ,Rusia,Prusia și Sardinia au acceptat voința românilor de la 24 ianuarie 1859, Anglia a manifestat rezervă,iar Imperiul Otoman și Austria au fost împotriva.

Eforturile făcute de Al.I.Cuza pentru recunoașterea dublei alegeri veneau în concordanță cu poziția Franței în politica „concertului european „deoarece Napoleon al III-lea, împăratul Franței dorea realizarea,, proiectelor sale europene,,. Potrivit acestor planuri,Franța urmărea schimbări în,, ordinea orientală „fixată prin tratatul de la Paris din martie 1856 încurajând mișcări de subminare a acesteia și politicile „de fapt împlinit,,ale Principatelor Române. Napoleon al III-lea încerca să pună bazele unei noi Europe ,axată pe națiuni, în care Franța să aibă rolul conducător.

Cuza a înțeles cel mai bine acest context internațional .Intr-o scrisoare din mai 1859 adresată lui Napoleon al III-lea, domnul Unirii a pledat pentru înlăturarea dificultăților legate de dubla alegere și a expus apoi programul de organizare și modernizare a noului stat creat la 24 ianuarie. În acest sens,Cuza a colaborat foarte bine cu consulul francez Victor Place și a inițiat

misuni speciale în capitalele europene pentru a explica actul de la 24 ianuarie.C.Negri,I.I.Filipescu au fost trimiși la Constantinopol,la puterea suzerană. Vasile Alecsandri și D.Brătianu au activat la Paris,iar I.Bălăceanu la Torino,Paris,Londra.La Viena și Berlin au purtat negocieri Ludovic Steege,iar la Sankt-Petersburg ,în Rusia, a fost trimis prințul Obolenski.

Conferința europeană dedicată reglementării acestei probleme-dubla alegere ,s-a desfășurat în martie-aprilie 1859.Turcia și Austria au fost îndemnate să accepte faptul împlinit al românilor,pe fundalul izbucnirii războiului dintre Franța și Sardinia împotriva Austriei. Poarta a amenințat întâi cu intervenția armată ,apoi a făcut concesii,fiind de acord cu investitura lui Cuza și dubla alegere numai pe timpul domniei acestuia. Ulterior, la ultima Conferință a puterilor europene,din august-sept.1859,Imperiul Otoman și Austria au fost nevoite, la presiunea celorlalte puteri ,să accepte dubla alegere a lui Cuza. Două firmane de investitură de la sultan au fost emise în octombrie1859 ,pentru a consacra juridic actul recunoașterii de către puterea suzerană- Imperiul Otoman.

Unirea așa cum s-a realizat în persoana lui Cuza, era în realitate o unire parțială,bazată pe o uniune personală. Se păstrau reglementările din cadrul Convenției de la Paris din 1858: două guverne,două adunări ,două capitale. Totuși,elita politică românească a înțeles foarte bine că Unirea trebuia dusă până la sfârșit,la o unitate deplină care să corespundă intereselor naționale românești.

În vara anului 1860,Cuza a comunicat Puterilor Garante un memoriu ce conținea imposibilitatea guvernării pe baza limitelor din Convenția de la Paris. În toamna aceluiași an ,domnul Unirii a negociat cu Imperiul Otoman direct

prin vizita oficială de la Constantinopol unde a fost primit ca un adevărat suveran. Eforturile diplomatice au fost continuate pe parcursul anului 1861 prin intermediul altor misiuni speciale la Paris ,Livadia în Rusia și Constantinopol cu ocazia înscăunării lui Abdul Azis,noul sultan.

Finalitatea eforturilor diplomatice s-a înregistrat cu ocazia Conferinței de la Constantinopol din septembrie 1861,în care puterea suzerană a renunțat treptat la clauzele inițiale recunoscând Unirea numai pe timpul domniei lui Cuza. Entuziasmul a fost mare ,iar domnul Unirii a adresat în decembrie 1861 o Proclamație către țară în care a declarat unificarea deplină politico-administrativă,continuată apoi de un discurs în fața Camerelor la 24 ianuarie 1862.Se încheia deci ,o primă etapă în desăvârșirea statului unitar,înaintea marilor reforme modernizatoare.

Bibliografie:

- 1.Ciachir N., *Istoria universală modernă* , 1789-1919, Universitatea Creștină „Dimitrie Cantemir,, București, 1994,
- 2.Cliveti Gh., *Concertul european: Un experiment în relațiile internaționale din sec. XIX* Ed.Enciclopedică, București, 2006,
- 3.Idem, *România și Puterile Garante 1856-1878* , Universitatea,Al I.Cuza,,Iași, 1988,
- 4.Platon Gh., Russu V., Iacob Gh., Cristian V., Agrigoroaiei I., *Cum s-a înfăptuit România modernă* , Ed.Universității,,Al.I.Cuza,,Iași, 1993,
- 5.Idem, *Istoria modernă a României* , Ed.Didactică șiPedagogică,București, 1985.

DRAGI CITITORI,

Următorul număr al revistei **ȘCOALA MODERNĂ** va apărea în luna iulie 2011. Revista poate cuprinde lucrări din diferite domenii, cum ar fi: **management educațional; metodologii instructiv-educative; parteneriate și proiecte; alternative educaționale; școală, cultură și tradiție; sprijin, suport și asistență educațională și psihologică; cercetări, studii etc.**

Materialele vor fi trimise până la data de 20 iunie 2011, pe adresa alfa.ccdnt@gmail.com

Cerințe de tehnoredactare:

- Se trimit doar documente WORD, de maximum 3 pagini, denumite cu titlul lucrării;
- Font Arial nr. 10
- Spațierea paragrafelor va fi de 1.0 rânduri
- Textul trebuie să fie redactat obligatoriu cu diacritice și să conțină la final numele și titlul didactic al autorului, școala și localitatea la care predă acesta
- În cazul în care au fost folosite surse bibliografice, în mod obligatoriu acestea trebuie precizate la finalul materialului

ȘCOALA MODERNĂ

**Publicație trimestrială editată de
Casa Corpului Didactic Neamț**

Director: prof. Mihaela Sofronia

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

Ana Macovei – bibliotecar C.C.D.

Prof. Irina Elena-Roxana – metodist C.C.D.

Prof. Mioara Roșu – metodist C.C.D.

Prof. Carmen Corlățeanu – metodist C.C.D.

Adresa redacției:

**Piatra-Neamț, str. Petru Rareș, nr. 24,
tel. 0333-401922; fax: 0233-223885**

E-mail: ccdneamt@gmail.com

ȘCOALA MODERNĂ - publicație trimestrială editată de C. C. D. Neamț
Director: Mihaela Sofronia
mihaela.sofronia@ccdneamt.ro

Colectivul de redacție:

bibliotecar Ana Macovei - ana.macovei@ccdneamt.ro

prof. metodist Elena -Roxana Irina- roxana.irina@ccdneamt.ro

prof. metodist Mioara Roșu - mioara.rosu@ccdneamt.ro

prof. Metodist Carmen Corlățeanu - carmen.corlateanu@ccdneamt.ro

Adresa redacției: Piatra-Neamț, str. Petru Rareș, nr. 24, tel. 0233-223885
E-mail: ccdneamt@gmail.com

- ISSN 2069 - 4504 -

**Responsabilitatea pentru conținutul materialelor publicate
 revine exclusiv autorilor.**

CUPRINS

1. **Colectivul Casei Corpului Didactic Neamț- Măiestria în educație/1**
2. **Mihaela Sofronia-Educație pentru dezvoltare durabilă /3**
3. **Elena-Roxana Irina-Premiile European Language Label 2010 pentru inițiative inovatoare în domeniul predării și învățării limbilor străine/ 4**
4. **Elena Drăghiceanu-Journaliste sans frontieres /7**
5. **Gianina Buruiană -Periplu european/ 9**
6. **Carmen Corlățeanu Seminar de dezvoltare profesională Etwinning la Helsinki /11**
7. **Ana-Maria Zăloagă- Strategii de predare-învățare prin joc și teatru, Dublin, Irlanda-opportunități de formare continuă /12**
8. **Cătălina Tărcăoanu-Workshop european Pestalozzi: Auschwitz-ul și Holocaustul în contextul predării comemorării în Europa/ 14**
9. **Maria Simona Asăndulesei -Copilăria între ficțiune și realitate/ 16**
10. **Elisabeta Gabor -Printre fulgi de zăpadă și glasuri de copii /18**
11. **Domnica Vrînceanu-Pe urmele unor mari personalități /19**
12. **Ionel Alexandru Macovei-Promovarea imaginii Colegiului Tehnic prin activități realizate de "Cercul Forestierului"/21**
13. **Constantin Andone -Folosirea fișelor de lucru în lecție /22**
14. **Maricica Isciuc -Modalități diferențiate de depășire a dificultăților în însușirea limbii române în învățământul simultan /24**
15. **Elena Darie- Pseudoinstrumentele și instrumentele muzicale în educația muzicală a preșcolarilor/ 26**
16. **Mariana Vacaru- Profesorul - organizator și conducător al procesului educațional /27**
17. **Gh. Irimia -Consiliere psihologică și educațională /30**
18. **Elena-Luminița Radu-Stimularea creativității prin activitatea de lectură în clasele primare /32**
19. **Elena-Cristina Gheorghită- Aspecte privind metodologia și tehnologia instruirii /34**
20. **Luca Anca-Copilul în dificultate /37**
21. **Dănuț Ionel Rusu -Rolul tehnologiei informaționale în dezvoltarea diferitelor tipuri de inteligență/39**
22. **Maria Lăcrămioara Rusu -Hobby-urile la adolescenți-designerul vestimentar /41**
23. **Simona – Anișoara Grigoraș -Limbajul vestimentației în afaceri/42**
24. **Silviu Dragomirescu -Personalități ale istoriei românești care au realizat Unirea/46**
25. **Doina Dragomirescu-Recunoașterea internațională a dublei alegeri și a Unirii depline a Principatelor Române în 1859 /48**